

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 432/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 432/02	Věc C-324/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Specializiran nakazatelen sad - Bulharsko) – trestní řízení proti Ivanu Gavanozovi („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2014/41/EU – Evropský vyšetřovací příkaz – Článek 5 odst. 1 – Formulář obsažený v příloze A – Oddíl J – Neexistence opravných prostředků ve vydávajícím členském státě“)	2
---------------	--	---

2019/C 432/03	<p>Věc C-391/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. října 2019 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku („Nesplnění povinností státem – Vlastní zdroje – Přidružení zámořských zemí a území (ZZÚ) k Evropské unii – Rozhodnutí 91/482/EHS – Článek 101 odst. 2 – Přijetí produktů, které nepocházejí ze ZZÚ, ale jsou v ZZÚ ve volném oběhu a jsou jako takové zpětně vyváženy do Unie, k dovozu do Unie s osvobozením od cla – Vývozní osvědčení – Protiprávní vydání osvědčení, kterého se dopustily orgány ZZÚ – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Odpovědnost členského státu, který má zvláštní vztah k dotčené ZZÚ – Povinnost nahradit ztrátu vlastních zdrojů Unie, která vznikla v důsledku protiprávního vydání vývozních osvědčení – Dovoz hliníku z Anguilly“)</p>	3
2019/C 432/04	<p>Věc C-395/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. října 2019 – Evropská komise v. Nizozemské království („Nesplnění povinností státem – Vlastní zdroje – Přidružení zámořských zemí a území (ZZÚ) k Evropské unii – Rozhodnutí 91/482/EHS – Rozhodnutí 2001/822/ES – Přijetí produktů pocházejících ze ZZÚ k dovozu do Unie s osvobozením od cla – Průvodní osvědčení EUR.1 – Protiprávní vydání osvědčení, kterého se dopustily orgány ZZÚ – Clo nevybrané členskými státy dovozu – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Odpovědnost členského státu, který má zvláštní vztah k dotčeným ZZÚ – Povinnost nahradit ztrátu vlastních zdrojů Unie, která vznikla v důsledku protiprávního vydání osvědčení EUR.1 – Dovoz sušeného mléka a rýže z Curaçaa a krup a krupice z Aruby“)</p>	4
2019/C 432/05	<p>Spojené věci C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. listopadu 2019 – Evropská centrální banka (ECB) v. Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (C-663/17 P), Evropská komise v. Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Evropská centrální banka (ECB) (C-665/17 P), Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA v. Evropská centrální banka (ECB) (C-669/17 P) („Kasační opravný prostředek – Přípustnost – Zastupování účastníků řízení u Soudního dvora – Procentní plná moc udělená advokátovi – Odvolání procesní plné moci likvidátorem žalující společnosti – Pokračování v řízení vedením žalující společnosti – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na účinnou právní ochranu – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituce – Žaloba na neplatnost k Tribunálu Evropské unie – Přípustnost – Bezprostřední dotčení akcio-nářů společnosti, které bylo odebráno povolení“)</p>	5
2019/C 432/06	<p>Věc C-192/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. listopadu 2019 – Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinností státem – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Právní stát – Účinná právní ochrana v oblastech pokrytých právem Unie – Zásady neodvolatelnosti a nezávislosti soudců – Snížení věkové hranice pro odchod do důchodu soudců polských obecných soudů – Možnost pokračovat ve výkonu funkce soudce po dosažení nově stanovené věkové hranice na základě povolení ministra spravedlnosti – Článek 157 SFEU – Směrnice 2006/54/ES – Článek 5 písm. a) a čl. 9 odst. 1 písm. f) – Zákaz diskriminace na základě pohlaví v oblasti odměňování, zaměstnání a povolání – Zavedení rozdílných věkových hranic pro odchod do důchodu pro ženy a muže zastávající funkci soudce polských obecných soudů a Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) a funkci státního zástupce“)</p>	6
2019/C 432/07	<p>Věc C-212/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Itálie) – Prato Nevoso Termo Energy Srl v. Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte („Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2008/98/ES – Odpady – Chemicky upravené odpadní rostlinné oleje – Článek 6 odst. 1 a 4 – Stav, kdy odpad přestává být odpadem – Směrnice 2009/28/ES – Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – Článek 13 – Vnitrostátní postupy schvalování, vydávání osvědčení a povolení, které se uplatňují na zařízení na výrobu elektřiny, tepla nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie – Využití biokapaliny jako paliva zařízení na výrobu elektrické energie“)</p>	7

2019/C 432/08	Věc C-213/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Roma - Itálie) – Adriano Guaitoli a další v. easyJet Airline Co. Ltd („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 odst. 1 písm. a) – Příslušný soud ve smluvních věcech – Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Články 5, 7, 9 a 12 – Montrealská úmluva – Příslušnost – Články 19 a 33 – Žaloba na poskytnutí náhrad a na náhradu škody vyplývající ze zrušení nebo zpoždění letů“)	8
2019/C 432/09	Věc C-281/18 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 31. října 2019 – Repower AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), repowermap.org („Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zrušení původního rozhodnutí odvolacího senátu, kterým byl částečně zamítnut návrh na prohlášení neplatnosti slovní ochranné známky Evropské unie REPOWER“)	9
2019/C 432/10	Spojené věci C-364/18 a C-365/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Itálie) – Eni SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, dříve Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico (C-365/18) („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 94/22/ES – Energetika – Podmínky udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků – Poplatky – Metody výpočtu – Indexy QE a Pfor – Diskriminační charakter“)	10
2019/C 432/11	Věc C-396/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione - Itálie) – Gennaro Cafaro v. DQ („Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (EU) č. 1178/2011 – Příloha I bod FCL.065 – Působnost ratione temporis – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Diskriminace na základě věku – Článek 2 odst. 5 – Článek 4 odst. 1 – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví automatické ukončení pracovního poměru ve věku 60 let – Piloti letadel – Ochrana národní bezpečnosti“)	11
2019/C 432/12	Spojené věci C-469/18 a C-470/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie- Belgie) – IN (C-469/18), JM (C-470/18) v. Belgische Staat („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z příjmů fyzických osob – Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)	11
2019/C 432/13	Věc C-515/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna - Itálie) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Regione autonoma della Sardegna („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Veřejné služby v přepravě cestujících – Železniční doprava – Smlouvy o veřejných službách – Přímé uzavření smlouvy – Povinnost předchozího zveřejnění oznámení o přímém uzavření smlouvy – Dosah“)	12
2019/C 432/14	Věc C-636/18: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. října 2019 – Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 a příloha XI – Systematické a trvající překračování mezních hodnot pro oxid dusičitý (NO ₂) v některých zónách a aglomeracích na francouzském území – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – „Co možná nejkratší“ období překračování hodnot – Náležitá opatření“)	13
2019/C 432/15	Věc C-35/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège - Belgie) – BU v. État belge („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb pracovníků – Rovné zacházení – Daň z příjmů – Vnitrostátní právní předpisy – Osvobození od daně pro dávky poskytované zdravotně postiženým osobám – Dávky pobírané v jiném členském státě – Vyloučení – Rozdílné zacházení“)	13

2019/C 432/16	Věc C-296/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. dubna 2019 Etnia Dreams, S.L. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 13. února 2019 ve věci T-823/17, Etnia Dreams v. EUIPO – Poisson (Etnik).....	14
2019/C 432/17	Věc C-332/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2019 Hércules Club de Fútbol, S.A.D. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. února 2019 ve věci T-134/17, Hércules Club de Fútbol v. Komise	14
2019/C 432/18	Věc C-451/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 12. června 2019 – Subdelegación del Gobierno en Toledo v. XU	15
2019/C 432/19	Věc C-525/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 9. července 2019 – GF v. Subdelegación del Gobierno en Toledo	16
2019/C 432/20	Věc C-532/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 11. července 2019 – QP v. Subdelegación del Gobierno en Toledo.....	16
2019/C 432/21	Věc C-576/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2019 společnostmi Intercept Pharma Ltd a Intercept Pharmaceuticals, Inc. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. června 2019 ve věci T-377/18, Intercept Pharma a Intercept Pharmaceuticals v. EMA	17
2019/C 432/22	Věc C-577/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2019 KID-Systeme GmbH proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 16. května 2019 ve věci T-354/18, KID-Systeme v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).....	18
2019/C 432/23	Věc C-599/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. srpna 2019 Rietze GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 6. června 2019 ve věci T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	19
2019/C 432/24	Věc C-601/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. srpna 2019 BP proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-888/16, BP v. FRA	19
2019/C 432/25	Věc C-622/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. srpna 2019 Luz Saúde, S.A. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 13. června 2019 ve věci T-357/18, Luz Saúde v. EUIPO — Clínica La Luz	20
2019/C 432/26	Věc C-675/19 ZP: Návrh na povolení zabavení pohledávky podaný dne 9. září 2019 – Ntinos Ramon v. Evropská komise	21
2019/C 432/27	Věc C-677/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Vâlcea (Rumunsko) dne 11. září 2019 – SC Valoris SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu	21
2019/C 432/28	Věc C-693/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 13. září 2019 – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA v. YB.	22
2019/C 432/29	Věc C-705/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. září 2019 – Axpo Trading Ag v. Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE.....	23
2019/C 432/30	Věc C-721/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. září 2019 – Sisal SpA v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze.	24

2019/C 432/31	Věc C-722/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. září 2019 – Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze	26
2019/C 432/32	Věc C-723/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. září 2019 – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd v. Agenzia delle Entrate	28
2019/C 432/33	Věc C-726/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 1. října 2019 – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario v. JN.	29
2019/C 432/34	Věc C-731/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 4. října 2019 – KM v. Subdelegación de Gobierno de Albacete	30
2019/C 432/35	Věc C-788/19: Žaloba podaná dne 23. října 2019 – Evropská komise v. Španělské království	30
2019/C 432/36	Věc C-796/19: Žaloba podaná dne 29. října 2019 – Evropská komise v. Rakouská republika	31
2019/C 432/37	Věc C-806/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. října 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-105/17, HSBC Holdings plc a další v. Komise	32

Tribunál

2019/C 432/38	Věc T-48/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – ADDE v. Parlament („Institucionální právo – Evropský parlament – Rozhodnutí prohlašující určité výdaje politické strany za nezpůsobilé pro účely grantu na rok 2015 – Rozhodnutí o poskytnutí grantu na rok 2017 a o předběžném financování do výše 33 % maximální částky grantu a povinnosti zřídit bankovní záruku – Povinnost jednat nestranně – Právo na účinnou procesní obranu – Finanční nařízení – Prováděcí pravidla k finančnímu nařízení – Nařízení (ES) č. 2004/2003 – Proporcionalita – Rovné zacházení“)	34
2019/C 432/39	Věc T-332/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – E-Control v. ACER („Energetika – Rozhodnutí odvolacího senátu ACER – Určení regionů pro výpočet kapacity – Žaloba na neplatnost – Právní zájem na řízení – Částečná nepřipustnost – Nařízení (EU) č. 2015/1222 – Pravomoc ACER“)	35
2019/C 432/40	Věc T-332/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Austrian Power Grid a Vorarlberger Übertragungsnetz v. ACER („Energetika – Rozhodnutí odvolacího senátu ACER – Určení regionů pro výpočet kapacity – Žaloba na neplatnost – Právní zájem na řízení – Částečná nepřipustnost – Nařízení (EU) 2015/1222 – Příslušnost ACER“)	36
2019/C 432/41	Věc T-335/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. října 2019 – Help – Hilfe zur Selbsthilfe v. Komise („Rozhodčí doložka – Program potravinové bezpečnosti pro zemědělské domácnosti zvláště postižené potravinovou nejistotou v Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – Překvalifikování žaloby – Auditní zprávy – Auditní zpráva Účetního dvora – Zpráva úřadu OLAF – Vracení vyplacených částek – Proporcionalita – Legitimní očekávání“)	37

2019/C 432/42	Věc T-601/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Rubik's Brand v. EUIPO – Simba Toys (Tvar kostky se stranami s mřížkovou strukturou) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie – Tvar kostky se stranami s mřížkovou strukturou – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. e) bod i) nařízení 2017/1001] – Označení tvořené vylučně tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku – Článek 76 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 (nyní čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001) – Článek 75 odst. 1 druhá věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 druhá věta nařízení 2017/1001) – Článek 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 72 odst. 6 nařízení 2017/1001)“)	37
2019/C 432/43	Věc T-778/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Autostrada Wielkopolska v. Komise („Státní podpory – Koncese na zpoplatněnou dálnici – Zákon, kterým se určitá vozidla osvobozují od mýtného – Náhrada poskytnutá držiteli koncese členským státem z důvodu uslých příjmů – Virtuální mýtné – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a ukládá její navrácení – Procesní práva zúčastněných stran – Povinnost Komise vykonávat zvláštní dohled – Pojem státní podpory – Zvýhodnění – Očekávané zlepšení finanční situace držitele koncese – Kritérium soukromého hospodářského subjektu v tržním hospodářství – Článek 107 odst. 3 písm. a) SFEU – Regionální státní podpora“)	38
2019/C 432/44	Věc T-58/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Mahr v. EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Xocolat – Starší slovní ochranná známka Evropské unie LUXOCOLAT – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Odůvodnění oznámení o námitce – Pravidlo 15 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní čl. 2 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625]“)	39
2019/C 432/45	Věc T-279/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. října 2019 – Alliance Pharmaceuticals v. EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka AXICORP ALLIANCE – Starší slovní a obrazové ochranné známky Evropské unie ALLIANCE – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001 – Důkaz o skutečném užívání starších ochranných známek – Článek 47 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Výklad popisu výrobků, které jsou uvedeny v abecedním seznamu přiloženém k Niceskému třídění“)	40
2019/C 432/46	Věc T-310/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – EPSU a Goudriaan v. Komise („Sociální politika – Dialog mezi sociálními partnery na unijní úrovni – Dohoda nazvaná „Obecný rámec pro informování úředníků a zaměstnanců ústředních orgánů státní správy a konzultace s nimi“ – Společná žádost smluvních stran o provedení této dohody na unijní úrovni – Rozhodnutí Komise nepředložit návrh rozhodnutí Radě – Žaloba na neplatnost – Akt, který lze napadnout žalobou – Přípustnost – Prostor pro uvážení Komise – Autonomie sociálních partnerů – Zásada subsidiarity – Přiměřenost“)	41
2019/C 432/47	Věc T-361/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. listopadu 2019 – APEDA v. EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie SIR BASMATI RICE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	41
2019/C 432/48	Věc T-380/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – Intas Pharmaceuticals v. EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie INTAS – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie a národní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „indas“ – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení a výrobků – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Důkaz o řádném užívání starších ochranných známek – Článek 47 nařízení 2017/1001“)	42

2019/C 432/49	Věc T-417/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie v. EUIPO („Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Povinnost pověřit Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie překladatelskými pracemi nezbytnými pro fungování EUIPO – Výpověď dohody mezi Překladatelským střediskem pro instituce Evropské unie a EUIPO – Zveřejnění výzvy k podávání nabídek na překladatelské služby – Námitka nepřipustnosti – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci – Částečná nepřipustnost“)	43
2019/C 432/50	Věc T-432/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. října 2019 – Palo v. Komise („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Důchody – Pravidla důchodového systému – Odchodné – Článek 12 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu – Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace – Legitimní očekávání – Zásada řádné správy – Povinnost jednat s náležitou péčí“)	44
2019/C 432/51	Věc T-434/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2019 – Vans v. EUIPO (ULTRARANGE) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ULTRARANGE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	45
2019/C 432/52	Věc T-454/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. října 2019 – Biasotto v. EUIPO – Oofos (OO) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie OO – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie OO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	45
2019/C 432/53	Věc T-498/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – ZPC Flis v. EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Happy Moreno choco – Starší národní obrazové ochranné známky MORENO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Nahrazení seznamu výrobků, na které se vztahují starší národní obrazové ochranné známky – Oprava rozhodnutí odvolacího senátu – Článek 102 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Právní základ – Dřívější rozhodovací praxe – Právní jistota – Legitimní očekávání“)	46
2019/C 432/54	Věc T-559/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Lékařské náplasti) („Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující lékařskou náplast – Zpřístupnění starších (průmyslových) vzorů veřejnosti – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Odlišný celkový dojem – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)	47
2019/C 432/55	Věc T-560/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (zdravotnické náplasti) („Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující zdravotnickou náplast – Zpřístupnění starších (průmyslových) vzorů veřejnosti – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Odlišný celkový dojem – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)	48
2019/C 432/56	Věc T-568/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – Local-e-motion v. EUIPO – Volkswagen (WE) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie WE – Starší národní slovní ochranná známka WE – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	48
2019/C 432/57	Věc T-582/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2019 – Boxer Barcelona v. EUIPO – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie XBOXER BARCELONA – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie vyobrazující písmeno „x“ – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Skutečné užívání starší ochranné známky – Důkazy – Článek 18 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 – Článek 47 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Omezení přihlášky k zápisu před odvolacím senátem – Článek 49 odst. 1 nařízení 2017/1001“)	49

2019/C 432/58	Věc T-628/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. října 2019 – E.I. Papadopoulos v. EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Caprice – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	50
2019/C 432/59	Věc T-684/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. října 2019 – ZV v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o volném pracovním místě – Zástupce mediátora Komise – Řízení – Posouzení kvalifikačních předpokladů“)	51
2019/C 432/60	Věc T-708/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – ZPC Flis v. EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie FLIS Happy Moreno choco – Starší národní obrazové ochranné známky MORENO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Nahrazení seznamu výrobků, na které se vztahují starší národní obrazové ochranné známky – Oprava rozhodnutí odvolacího senátu – Článek 102 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Právní základ – Dřívější rozhodovací praxe – Právní jistota – Legitimní očekávání“)	51
2019/C 432/61	Věc T-10/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. října 2019 – United States Seafoods v. EUIPO – (UNITED STATES SEAFOODS) („Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka UNITED STATES SEAFOODS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	52
2019/C 432/62	Věc T-41/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – MSI Svetovanje v. EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie nume – Starší slovní ochranná známka Evropské unie numederm – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	53
2019/C 432/63	Věc T-240/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – A9.com v. EUIPO (Vyobrazení zvonu) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující zvon – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení 2017/1001“)	54
2019/C 432/64	Věc T-557/17: Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Liaño Reig v. SRB („Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnová politika – Návrh na vyrovnání – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků – Režim řešení krize – Program řešení krize pro Banco Popular Español – Částečné zrušení – Neoddělitelnost – Nepřípustnost“)	54
2019/C 432/65	Věc T-727/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. září 2019 – ZW v. EIB („Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Nepřípustnost“)	55
2019/C 432/66	Věc T-750/18: Usnesení Tribunálu ze dne 25. října 2019 – Briois v. Parlament („Institucionální právo – Poslanec Evropského parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Skončení mandátu poslance – Zánik právního zájmu na pokračování v řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	56
2019/C 432/67	Věc T-145/19: Usnesení Tribunálu ze dne 17. října 2019 – Jap Energéticas y Medioambientales v. Komise („Žaloba na neplatnost – Dohoda o dotaci uzavřená v rámci finančního nástroje pro životní prostředí (LIFE+) – Oznámení o dluhu – Akt přijatý v rámci čistě smluvního rámce, jehož je nedílnou součástí – Nepřekvalifikování žaloby – Zjevná nepřípustnost“)	56

2019/C 432/68	Věc T-188/19: Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Spojené království v. Komise („Žaloba na neplatnost – Výzkum, technologický rozvoj a vesmír – Sedmý rámcový program Evropské unie – Audit – Nevyplnění pracovních výkazů – Výdaje na zaměstnance, které byly prohlášeny za nezpůsobilé – Rozhodnutí Komise přijmout zprávu o auditu jako konečnou – Nepřípustnost“) 57	57
2019/C 432/69	Věc T-211/19: Usnesení Tribunálu ze dne 25. října 2019 – Le Pen v. Parlament („Institucionální právo – Poslanec Evropského parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Konec funkčního období poslance – Zánik právního zájmu na pokračování v řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 58	58
2019/C 432/70	Věc T-383/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. října 2019 – Walker a další v. Parlament a Rada („Řízení o předběžných opatřeních – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Nařízení (EU) 2018/1806 – Ztráta občanství EU – Návrh na předběžné opatření – Zjevná nepřípustnost žaloby v hlavním řízení – Nepřípustnost“) 58	58
2019/C 432/71	Věc T-688/19: Žaloba podaná dne 8. října 2019 – VeriGraft v. EASME 59	59
2019/C 432/72	Věc T-690/19: Žaloba podaná dne 8. října 2019 – Daily Mail and General Trust plc a další v. Komise 60	60
2019/C 432/73	Věc T-691/19: Žaloba podaná dne 8. října 2019 Hill & Smith Holdings a Hill & Smith Overseas v. Komise 61	61
2019/C 432/74	Věc T-692/19: Žaloba podaná dne 8. října 2019 – Rentokil Initial a Rentokil Initial 1927 v. Komise 63	63
2019/C 432/75	Věc T-703/19: Žaloba podaná dne 11. října 2019 – DD v. FRA 64	64
2019/C 432/76	Věc T-727/19: Žaloba podaná dne 29. října 2019 – Basaglia v. Komise 65	65
2019/C 432/77	Věc T-733/19: Žaloba podaná dne 29. října 2019 – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology a Sunowe Solar v. Komise 66	66
2019/C 432/78	Věc T-734/19: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2019 – Junqueras i Vies v. Parlament 68	68
2019/C 432/79	Věc T-735/19: Žaloba podaná dne 30. října 2019 – Frank Recruitment Group Services v. EUIPO - Pearson (PEARSON FRANK) 69	69
2019/C 432/80	Věc T-736/19: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2019 – HA v. Komise 70	70
2019/C 432/81	Věc T-737/19: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. listopadu 2019 – Huevos Herrera Mejías v. EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO) 70	70
2019/C 432/82	Věc T-739/19: Žaloba podaná dne 6. listopadu 2019 – Productos Jamaica v. EUIPO – Alada 1850 (florde)jamaica). 71	71
2019/C 432/83	Věc T-313/19: Usnesení Tribunálu ze dne 23. října 2019 – Taghani v. Komise 72	72

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 432/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 423, 16.12.2019.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 413, 9.12.2019.

Úř. věst. C 406, 2.12.2019.

Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

Úř. věst. C 363, 28.10.2019.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Specializiran nakazatelen sad - Bulharsko) – trestní řízení proti Ivanu Gavanzovi

(Věc C-324/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2014/41/EU – Evropský vyšetřovací příkaz – Článek 5 odst. 1 – Formulář obsažený v příloze A – Oddíl J – Neexistence opravných prostředků ve vydávajícím členském státě“)

(2019/C 432/02)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

Ivan Gavanzov

Výrok

Článek 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech, ve spojení s oddílem J formuláře uvedeného v příloze A této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že justiční orgán členského státu nemusí při vydávání evropského vyšetřovacího příkazu uvádět v tomto oddíle popis opravných prostředků proti vydání takového rozhodnutí, které jsou případně upraveny v jeho členském státě.

(1) Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. října 2019 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-391/17) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinností státem – Vlastní zdroje – Přidružení zámořských zemí a území (ZZÚ) k Evropské unii – Rozhodnutí 91/482/EHS – Článek 101 odst. 2 – Přijetí produktů, které nepocházejí ze ZZÚ, ale jsou v ZZÚ ve volném oběhu a jsou jako takové zpětně vyváženy do Unie, k dovozu do Unie s osvobozením od cla – Vývozní osvědčení – Protiprávní vydání osvědčení, kterého se dopustily orgány ZZÚ – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Odpovědnost členského státu, který má zvláštní vztah k dotčené ZZÚ – Povinnost nahradit ztrátu vlastních zdrojů Unie, která vznikla v důsledku protiprávního vydání vývozních osvědčení – Dovoz hliníku z Anguilly“)

(2019/C 432/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros, J.-F. Brakeland, L. Flynn a S. Noë, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: původně J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju a S. Brandon, zmocněnci, ve spolupráci s K. Bealem, QC a P. Luckhurstem, barristers, poté S. Brandon a F. Shibli, zmocněnci, ve spolupráci K. Bealem, QC a P. Luckhurstem, barristers)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman, P. Huurnink a J. Langer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nenahradilo ztrátu vlastních zdrojů, která vznikla v důsledku toho, že orgány Anguilly vydaly v rozporu s rozhodnutím Rady 91/482/EHS ze dne 25. července 1991 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému hospodářskému společenství vývozní osvědčení týkající se dovozu hliníku z Anguilly v období 1999/2000, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 3 SEU.
- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. října 2019 – Evropská komise v. Nizozemské království(Věc C-395/17) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinností státem – Vlastní zdroje – Přidružení zámořských zemí a území (ZZÚ) k Evropské unii – Rozhodnutí 91/482/EHS – Rozhodnutí 2001/822/ES – Přijetí produktů pocházejících ze ZZÚ k dovozu do Unie s osvobozením od cla – Průvodní osvědčení EUR.1 – Protiprávní vydání osvědčení, kterého se dopustily orgány ZZÚ – Clo nevybrané členskými státy dovozu – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Odpovědnost členského státu, který má zvláštní vztah k dotčeným ZZÚ – Povinnost nahradit ztrátu vlastních zdrojů Unie, která vznikla v důsledku protiprávního vydání osvědčení EUR.1 – Dovoz sušeného mléka a rýže z Curaçaa a krup a krupice z Aruby“)

(2019/C 432/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, A. Caeiros, L. Flynn a S. Noë, zmocněnci)

Žalovaný: Nizozemské království (zástupci: M. K. Bulterman, M. H. S. Gijzen, P. Huurnink a J. Langer, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: původně J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju a S. Brandon, zmocněnci, ve spolupráci s K. Bealem, QC, a P. Luckhurstem, barristers, poté S. Brandon a F. Shibli, zmocněnci, ve spolupráci s K. Bealem, QC, a P. Luckhurstem, barristers)

Výrok

- 1) Nizozemské království tím, že nenahradilo ztrátu vlastních zdrojů, která vznikla v důsledku toho, že orgány Curaçaa vydaly v rozporu s rozhodnutím Rady 91/482/EHS ze dne 25. července 1991 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému hospodářskému společenství průvodní osvědčení EUR.1 týkající se dovozu sušeného mléka a rýže z Curaçaa v období 1997/2000 a orgány Aruby vydaly v rozporu s rozhodnutím Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství průvodní osvědčení EUR.1 týkající se dovozu krup a krupice z Aruby v období 2002/2003, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 3 SEU.
- 2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. listopadu 2019 – Evropská centrální banka (ECB) v. Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (C-663/17 P), Evropská komise v. Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Evropská centrální banka (ECB) (C-665/17 P), Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA v. Evropská centrální banka (ECB) (C-669/17 P)

(Spojené věci C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Přípustnost – Zastupování účastníků řízení u Soudního dvora – Procení plná moc udělená advokátovi – Odvolání procesní plné moci likvidátorem žalující společnosti – Pokračování v řízení vedením žalující společnosti – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na účinnou právní ochranu – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituce – Žaloba na neplatnost k Tribunálu Evropské unie – Přípustnost – Bezprostřední dotčení akcionářů společnosti, které bylo odebráno povolení“)

(2019/C 432/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

(Věc C-663/17 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská centrální banka (ECB) (zástupci: E. Koupepidou, C. Hernández Sasetá, zmocněnci, ve spolupráci s B. Schneiderem, Rechtsanwalt, M. Petitem, avocat)

Další účastníci řízení: Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (zástupci: M. Kirchner, L. Feddern a O.H. Behrends, Rechtsanwälte)

Vedlejší účastnice podporující navrhovatelku: Evropská komise (zástupci: A. Steiblytė, V. Di Bucci a K.-Ph. Wojcik, zmocněnci)

(Věc C-665/17 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: A. Steiblytė, V. Di Bucci a K.-Ph. Wojcik, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (zástupci: M. Kirchner, L. Feddern a O.H. Behrends, Rechtsanwälte), Evropská centrální banka (ECB) (zástupci: E. Koupepidou, C. Hernández Sasetá, zmocněnci, ve spolupráci s B. Schneiderem, Rechtsanwalt, M. Petitem, avocat)

(Věc C-669/17 P)

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (zástupci: M. Kirchner, L. Feddern a O.H. Behrends, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (zástupci: E. Koupepidou, C. Hernández Sasetá, zmocněnci, ve spolupráci s B. Schneiderem, Rechtsanwalt, M. Petitem, avocat)

Vedlejší účastnice podporující Evropskou centrální banku: Evropská komise (zástupci: A. Steiblytė, V. Di Bucci a K.-Ph. Wojcik, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek ve věci C-669/17 P se jako nepřípustný odmítá v rozsahu, v němž byl podán Ivanem Fursinem a Igorsem Buimistersem, jakož i společnostmi C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV a Rikam Holding SA.

- 2) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 12. září 2017, Fursin a další v. ECB (T-247/16, nezveřejněné, EU:T:2017:623), se zrušuje.
- 3) Námitka nepřípustnosti vznesená Evropskou centrální bankou se zamítá v rozsahu, v němž se týká žaloby podané Trasta Komerbanka AS znějící na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/SSM/2016 – 529900WIP0INFDAWTJ81/1 WOANCA 2016 0005 ze dne 3. března 2016, o odebrání povolení uděleného Trasta Komerbanka.
- 4) Žaloba podaná Ivanem Fursinem a Igorsem Buimistersem, jakož i společnostmi C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV a Rikam Holding SA, znějící na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 3. března 2016, se zamítá.
- 5) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o žalobě podané Trasta Komerbanka AS znějící na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 3. března 2016.
- 6) Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin a Igors Buimisters, společnosti C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, jakož i Rikam Holding SA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou v rámci kasačního opravného prostředku ve věci C-663/17 P a Evropskou komisí v rámci kasačního opravného prostředku ve věci C-665/17 P.
- 7) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení ve věci C-663/17 P.
- 8) Ivan Fursin a Igors Buimisters, společnosti C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV a Rikam Holding SA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou centrální bankou v řízení v prvním stupni týkajícím se žaloby podané těmito akcionáři.
- 9) O nákladech řízení ve věci C-669/17 P bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 32, 29.1.2018

Úř. věst. C 42, 5.2.2018

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. listopadu 2019 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-192/18) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Právní stát – Účinná právní ochrana v oblastech pokrytých právem Unie – Zásady neodvolatelnosti a nezávislosti soudců – Snížení věkové hranice pro odchod do důchodu soudců polských obecných soudů – Možnost pokračovat ve výkonu funkce soudce po dosažení nově stanovené věkové hranice na základě povolení ministra spravedlnosti – Článek 157 SFEU – Směrnice 2006/54/ES – Článek 5 písm. a) a čl. 9 odst. 1 písm. f) – Zákaz diskriminace na základě pohlaví v oblasti odměňování, zaměstnání a povolání – Zavedení rozdílných věkových hranic pro odchod do důchodu pro ženy a muže zastávající funkci soudce polských obecných soudů a Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) a funkci státního zástupce“)

(2019/C 432/06)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Szmytkowska, K. Banks, C. Valero a H. Krämer, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, K. Majcher a S. Żyrek, zmocněnci, ve spolupráci s W. Gontarskim advokátem)

Výrok

- 1) Polská republika tím, že zavedla prostřednictvím čl. 13 bodů 1 až 3 ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (zákon, kterým se mění zákon o soustavě obecných soudů a některé další zákony), ze dne 12. července 2017, rozdílnou věkovou hranici pro odchod do důchodu pro muže a ženy zastávající funkci soudce polských obecných soudů a Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) nebo funkci státního zástupce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 157 SFEU, jakož i z čl. 5 písm. a) a čl. 9 odst. 1 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o uplatňování zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a práce.
- 2) Polská republika tím, že na základě čl. 1 bodu 26 písm. b) a c) zákona, kterým se mění zákon o soustavě obecných soudů a některé další zákony, ze dne 12. července 2017 zmocnila ministra spravedlnosti (Polsko) k tomu, aby povolil či nepovolil prodloužení výkonu funkce soudce polských obecných soudů po dosažení nové věkové hranice pro odchod do důchodu uvedených soudců, která byla snížena prostřednictvím čl. 13 bodu 1 téhož zákona, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU.
- 3) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Itálie) – Prato Nevoso Termo Energy Srl v. Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

(Věc C-212/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2008/98/ES – Odpady – Chemicky upravené odpadní rostlinné oleje – Článek 6 odst. 1 a 4 – Stav, kdy odpad přestává být odpadem – Směrnice 2009/28/ES – Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – Článek 13 – Vnitrostátní postupy schvalování, vydávání osvědčení a povolení, které se uplatňují na zařízení na výrobu elektřiny, tepla nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie – Využití biokapaliny jako paliva zařízení na výrobu elektrické energie“)

(2019/C 432/07)

Jednací jazyk: italtština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Prato Nevoso Termo Energy Srl

Žalované: Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

za účasti: Comune di Frabosa Sottana

Výrok

Článek 6 odst. 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ve spojení s čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle níž musí být žádost o povolení nahradit metan jako zdroj zařízení na výrobu elektrické energie vypouštějícího emise do ovzduší za látku získanou chemickou úpravou odpadních rostlinných olejů, zamítnuta z toho důvodu, že tato látka není zapsána na seznamu kategorií látek z biomasy přípustných k tomuto účelu a že tento seznam lze měnit pouze ministerským nařízením, jehož postup pro přijetí není koordinován se správním řízením ve věci schvalování použití takové látky jako paliva, pokud se členský stát mohl domnívat, aniž se dopustil zjevně nesprávného posouzení, že nebylo prokázáno, že použití uvedeného rostlinného oleje za těchto okolností umožňovalo domnívat se, že podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/98 jsou splněny a zejména, že toto použití je prosto jakéhokoliv možného škodlivého účinku na životní prostředí a lidské zdraví. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda se ve věci v původním řízení jedná o tento případ.

(¹) Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Roma - Itálie) – Adriano Guaitoli a další v. easyJet Airline Co. Ltd

(Věc C-213/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 odst. 1 písm. a) – Příslušný soud ve smluvních věcech – Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Články 5, 7, 9 a 12 – Montrealská úmluva – Příslušnost – Články 19 a 33 – Žaloba na poskytnutí náhrad a na náhradu škody vyplývající ze zrušení nebo zpoždění letů“)

(2019/C 432/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobci: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli, Patrizia Padroni

Žalovaná: easyJet Airline Co. Ltd

Výrok

- 1) Článek 7 bod 1, článek 67 a čl. 71 odst. 1 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, jakož i článek 33 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, uzavřené v Montrealu dne 28. května 1999 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001, musí být vykládány v tom smyslu, že soud členského státu, kterému byla předložena žaloba domáhající se paušálních a jednotných nároků stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, a současně náhrady další škody, která patří do oblasti působnosti této úmluvy, musí posoudit svou příslušnost stran první části návrhu s ohledem na čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 a stran druhé části návrhu s ohledem na článek 33 uvedené úmluvy.
- 2) Článek 33 odst. 1 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, uzavřené v Montrealu dne 28. května 1999, musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely žalob na náhradu škody, které patří do oblasti působnosti uvedené úmluvy, upravuje nejen rozdělení soudní příslušnosti mezi smluvní státy této úmluvy, nýbrž i rozdělení místní příslušnosti mezi soudy každého z těchto států.

(¹) Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 31. října 2019 – Repower AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), repowermap.org

(Věc C-281/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zrušení původního rozhodnutí odvolacího senátu, kterým byl částečně zamítnut návrh na prohlášení neplatnosti slovní ochranné známky Evropské unie REPOWER“)

(2019/C 432/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Repower AG (zástupci: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein a V. Kling, Rechtsanwältin)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Botis a J. F. Crespo Carrillo, zmocněnci), repowermap.org (zástupce: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Repower AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Itálie) – Eni SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, dříve Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico (C-365/18)

(Spojené věci C-364/18 a C-365/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 94/22/ES – Energetika – Podmínky udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků – Poplatky – Metody výpočtu – Indexy QE a Pfor – Diskriminační charakter“)

(2019/C 432/10)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

(Věc C-364/18)

Žalobkyně: Eni SpA

Žalovaný: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

za účasti: Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, dříve Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico, Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Regione Calabria, Comune di Ravenna, Assomineraria

(Věc C-365/18)

Žalobkyně: Shell Italia E & P SpA

Žalovaný: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, dříve Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico

za účasti: Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Assomineraria

Výrok

Článek 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků, ve spojení s šestým bodem odůvodnění této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle níž se výše poplatků, které mají uhradit držitelé koncesí na těžbu zemního plynu, vypočítá na základě indexu, který je založen na cenách ropy a dalších paliv ve středním či delším časovém horizontu, a nikoli na základě indexu odrážejícího krátkodobou tržní cenu zemního plynu.

(¹) Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione - Itálie) – Gennaro Cafaro v. DQ

(Věc C-396/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (EU) č. 1178/2011 – Příloha I bod FCL.065 – Působnost ratione temporis – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Diskriminace na základě věku – Článek 2 odst. 5 – Článek 4 odst. 1 – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví automatické ukončení pracovního poměru ve věku 60 let – Piloti letadel – Ochrana národní bezpečnosti“)

(2019/C 432/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gennaro Cafaro

Žalovaný: DQ

Výrok

Článek 2 odst. 5 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví automatické ukončení pracovního poměru pilotů, kteří jsou zaměstnaní společnostmi provozujícími letadla v rámci činností souvisejících s ochranou národní bezpečnosti členského státu, jestliže dosáhli věku 60 let, pokud je taková právní úprava nezbytná pro veřejnou bezpečnost ve smyslu tohoto ustanovení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Článek 4 odst. 1 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví automatické ukončení pracovního poměru pilotů, kteří jsou zaměstnaní společnostmi provozujícími letadla v rámci činností souvisejících s ochranou národní bezpečnosti členského státu, jestliže dosáhli věku 60 let, pokud je taková právní úprava přiměřená ve smyslu tohoto ustanovení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 1.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie- Belgie) – IN (C-469/18), JM (C-470/18) v. Belgische Staat

(Spojené věci C-469/18 a C-470/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň – Daň z příjmů fyzických osob – Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2019/C 432/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie

Účastníci původního řízení

Žalobci: IN (C-469/18), JM (C-470/18)

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané rozhodnutími Hof van Cassatie (Kasační soud, Belgie) ze dne 28. června 2018 jsou nepřípustné.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna - Itálie) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Regione autonoma della Sardegna

(Věc C-515/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Veřejné služby v přepravě cestujících – Železniční doprava – Smlouvy o veřejných službách – Přímé uzavření smlouvy – Povinnost předchozího zveřejnění oznámení o přímém uzavření smlouvy – Dosah“)

(2019/C 432/13)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Účastníci původního řízení

Žalobce: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Žalovaný: Regione autonoma della Sardegna

za účasti: Trenitalia SpA

Výrok

Článek 7 odst. 2 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a nařízení Rady (EHS) č. 1107/70 musí být vykládán v tom smyslu, že příslušné vnitrostátní orgány, které mají v úmyslu přímo uzavřít smlouvu o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici, nejsou zaprvé povinny zveřejnit nebo oznámit případným zainteresovaným hospodářským subjektům všechny nezbytné informace, aby mohly vypracovat dostatečně podrobnou nabídku, která může být komparativně posouzena, a zadruhé provést takové komparativní posouzení všech nabídek případně přijatých v návaznosti na zveřejnění těchto informací.

(¹) Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. října 2019 – Evropská komise v. Francouzská republika(Věc C-636/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 a příloha XI – Systematické a trvajících překračování mezních hodnot pro oxid dusičitý (NO₂) v některých zónách a aglomeracích na francouzském území – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – „Co možná nejkratší“ období překračování hodnot – Náležitá opatření“)

(2019/C 432/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, E. Manhaeve a K. Petersen, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: D. Colas, J. Traband a A. Alidière, zmocněnci)

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že ode dne 1. ledna 2010 systematicky a trvale překračovala roční mezní hodnoty pro oxid dusičitý (NO₂) ve dvanácti francouzských aglomeracích a oblastech kvality ovzduší, a sice Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paříž (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), RUZ Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Štrasburk (FR16A02), Lyon-Rhône-Alpes (FR20A01), regionální urbanizovaná zóna (RUZ) Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) a Nice (FR24A01) a tím, že ode dne 1. ledna 2010 systematicky a trvale překračovala hodinové mezní hodnoty pro NO₂ ve dvou aglomeracích a oblastech kvality ovzduší, a sice Paříž (FR04A01) a Lyon Rhône-Alpes (FR20A01) nadále od tohoto data neplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ve spojení s přílohou XI této směrnice, a to od vstupu těchto mezních hodnot v platnost v roce 2010.

Francouzská republika ode dne 11. června 2010 neplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 23 odst. 1 uvedené směrnice ve spojení s její přílohou XV, a konkrétně povinnost – stanovenou v čl. 23 odst. 1 druhém pododstavci téže směrnice – dbát na to, aby bylo období překročení mezních hodnot co možná nejkratší.

- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 445, 10.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège - Belgique) – BU v. État belge(Věc C-35/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb pracovníků – Rovné zacházení – Daň z příjmů – Vnitrostátní právní předpisy – Osvobození od daně pro dávky poskytované zdravotně postiženým osobám – Dávky pobírané v jiném členském státě – Vyloučení – Rozdílné zacházení“)

(2019/C 432/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BU

Žalovaný: État belge

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, aniž v tomto ohledu uvádí odůvodnění, což však musí ověřit předkládající soud, že osvobození od daně použitelné na dávky pro zdravotně postižené osoby podléhá podmínce, že tyto dávky jsou vypláceny orgánem dotčeného členského státu, a vylučuje tak z nároku na toto osvobození dávky téže povahy vyplácené jiným členským státem, i když má příjemce uvedených dávek bydliště v dotčeném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 103, 18.3.2019.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. dubna 2019 Etnia Dreams, S.L. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 13. února 2019 ve věci T-823/17, Etnia Dreams v. EUIPO – Poisson (Etnik)

(Věc C-296/19 P)

(2019/C 432/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Etnia Dreams, S.L. (zástupce: P. Gago Comes, abogado)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 6. listopadu 2019 Soudní dvůr (desátý senát) kasační opravný prostředek zamítl a rozhodl, že Etnia Dreams, S.L. ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2019 Hércules Club de Fútbol, S.A.D. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. února 2019 ve věci T-134/17, Hércules Club de Fútbol v. Komise

(Věc C-332/19 P)

(2019/C 432/17)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hércules Club de Fútbol, S.A.D. (zástupci: Y. Martínez Mata a S. Rating, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 6. listopadu 2019 Soudní dvůr (desátý senát) kasační opravný prostředek zamítl a rozhodl, že Hércules Club de Fútbol, S.A.D. ponese vlastní náklady řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko)
dne 12. června 2019 – Subdelegación del Gobierno en Toledo v. XU**

(Věc C-451/19)

(2019/C 432/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Odpůrce: XU

Předběžné otázky

- 1) Může požadavek, že španělský občan, který nevyužil svého práva volného pohybu, musí splňovat požadavky čl. 7 odst. 1 královského nařízení 240/2007, jako nezbytnou podmínku pro přiznání práva pobytu nezletilému synovi, státnímu příslušníkovi třetí země, jeho manželky, státní příslušnice třetí země, podle čl. 7 odst. 2 tohoto královského nařízení, představovat - v případě, že tyto požadavky nejsou splněny - porušení článku 20 Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽¹⁾, pokud by v důsledku odeprání tohoto práva byl španělský občan nucen opustit území Unie jako celku?

Přitom je třeba zohlednit, že článek 68 španělského občanského zákoníku zakotvuje povinnost manželů žít společně.

- 2) Porušuje každopádně, bez ohledu na výše uvedené, praxe španělského státu spočívající v automatickém uplatňování právní úpravy obsažené v článku 7 královského nařízení 240/2007 a odmítnutí udělit povolení k pobytu občanovi třetí země, nezletilému synovi manželky, státní příslušnice třetí země, občana Unie, který nikdy nevyužil svobody pohybu (a kteří spolu mají nezletilého syna se španělským občanstvím, který rovněž nikdy nevyužil svobody pohybu), pouze z toho důvodu, že uvedený občan nesplnil požadavky stanovené v tomto ustanovení, aniž by bylo konkrétně a individuálně posouzeno, zda mezi tímto občanem Unie a státním příslušníkem třetí země existuje takový vztah závislosti, jenž - z jakéhokoli důvodu a s ohledem na konkrétní okolnosti - znamená, že v případě odeprání práva pobytu státnímu příslušníkovi třetí země se nemůže občan Unie od svého rodinného příslušníka, který je na něm závislý, odloučit a musí opustit území Unie, za výše popsanych podmínek článku 20 SFEU? A to tím spíše v případě, kdy španělský občan a jeho manželka, státní příslušnice třetí země, jsou rodiči nezletilého syna se španělským občanstvím, který může být rovněž nucen opustit území Španělska spolu se svými rodiči.

To vše s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, mimo jiné rozsudek ze dne 8. května 2018, C-82/16, K. A. a další v. Belgische Staat ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, C 326, s. 1

⁽²⁾ EU:C:2018:308

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko)
dne 9. července 2019 – GF v. Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Věc C-525/19)

(2019/C 432/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: GF

Odpůrkyně: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Předběžné otázky

- 1) Může požadavek, že španělský občan, který nevyužil svého práva volného pohybu, musí splňovat požadavky čl. 7 odst. 1 královského nařízení 240/2007, jako nezbytnou podmínku pro přiznání práva pobytu jeho manželovi či manželce, kteří jsou státními příslušníky třetí země, podle čl. 7 odst. 2 tohoto královského nařízení, představovat - v případě, že tyto požadavky nejsou splněny - porušení článku 20 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud by v důsledku odepření tohoto práva byl španělský občan nucen opustit území Unie jako celku? Přitom je třeba zohlednit, že článek 68 španělského občanského zákoníku zakotvuje povinnost manželů žít společně.
- 2) Porušuje každopádně, bez ohledu na výše uvedené, praxe španělského státu spočívající v automatickém uplatňování právní úpravy obsažené v článku 7 královského nařízení 240/2007 a odmítnutí udělit povolení k pobytu rodinnému příslušníkovi občana Unie, který nikdy nevyužil svobody pohybu, pouze z toho důvodu, že uvedený občan nesplnil požadavky stanovené v tomto ustanovení, aniž by bylo konkrétně a individuálně posouzeno, zda mezi tímto občanem Unie a státním příslušníkem třetí země existuje takový vztah závislosti, jenž - z jakéhokoli důvodu a s ohledem na konkrétní okolnosti - znamená, že v případě odepření práva pobytu státnímu příslušníkovi třetí země se nemůže občan Unie od svého rodinného příslušníka, na kterém je závislý, odloučit a musí opustit území Unie, za výše popsaných podmínek článek 20 SFEU?

To vše s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, mimo jiné rozsudek ze dne 8. května 2018, C-82/16, K. A. a další v. Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 8. května 2018, K. A. a další v. Belgische Staat (Sloučení rodiny v Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko)
dne 11. července 2019 – QP v. Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Věc C-532/19)

(2019/C 432/20)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci původního řízení

Odvolatel: QP

Odpůrkyně: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Předběžné otázky

- 1) Může požadavek, že španělský občan, který nevyužil svého práva volného pohybu, musí splňovat požadavky čl. 7 odst. 1 královského nařízení 240/2007, jako nezbytnou podmínku pro přiznání práva pobytu jeho manželovi či manželce, kteří jsou státními příslušníky třetí země, podle čl. 7 odst. 2 tohoto královského nařízení, představovat - v případě, že tyto požadavky nejsou splněny - porušení článku 20 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud by v důsledku odeprání tohoto práva byl španělský občan nucen opustit území Unie jako celku?

Přitom je třeba zohlednit, že článek 68 španělského občanského zákoníku zakotvuje povinnost manželů žít společně.

- 2) Porušuje každopádně, bez ohledu na výše uvedené, praxe španělského státu spočívající v automatickém uplatňování právní úpravy obsažené v článku 7 královského nařízení 240/2007 a odmítnutí udělit povolení k pobytu rodinnému příslušníkovi občana Unie, který nikdy nevyužil svobody pohybu, pouze z toho důvodu, že uvedený občan nesplnil požadavky stanovené v tomto ustanovení, aniž by bylo konkrétně a individuálně posouzeno, zda mezi tímto občanem Unie a státním příslušníkem třetí země existuje takový vztah závislosti, jenž - z jakéhokoli důvodu a s ohledem na konkrétní okolnosti - znamená, že v případě odeprání práva pobytu státnímu příslušníkovi třetí země se nemůže občan Unie od svého rodinného příslušníka, na kterém je závislý, odloučit a musí opustit území Unie, za výše popsanych podmínek článek 20 SFEU?

To vše s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, mimo jiné rozsudek ze dne 8. května 2018, C-82/16, K. A. a další v. Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 8. května 2018, K. A. a další v. Belgische Staat (Sloučení rodiny v Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2019 společnostmi Intercept Pharma Ltd a Intercept Pharmaceuticals, Inc. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. června 2019 ve věci T-377/18, Intercept Pharma a Intercept Pharmaceuticals v. EMA

(Věc C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. (zástupci: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, Solicitors, F. Campbell, Barrister)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 28. června 2019;
- zrušil rozhodnutí oznámené další účastnicí řízení navrhovatelkám dne 15. května 2018 o zveřejnění pravidelné zprávy o hodnocení prospěšnosti a rizik a
- uložil další účastnicí řízení náhradu veškerých nákladů řízení a souvisejících výdajů vynaložených navrhovatelkami v prvním stupni řízení i v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelky dvě důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z pochybení Tribunálu v jeho závěru, že odrážka čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 ⁽¹⁾ týkající se „ochrany soudního řízení“ je relevantní pouze tehdy, pokud byly dokumenty vyhotoveny v souvislosti s konkrétním soudním řízením nebo pokud obsahují právní stanoviska, která jsou předmětem takového řízení. Tím došlo k nepřijatelnému omezení obsahu čl. 4 odst. 2, které v nařízení není stanoveno.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z pochybení Tribunálu v jeho závěru, že odrážka čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 týkající se „obchodních zájmů“ se může použít pouze tehdy, je-li zjištěno, že konkrétní údaje v dokumentu ohrožují obchodní zájmy příslušné strany, a nemůže se použít pouze na základě toho, že zpřístupnění dokumentu jako celku by poškodilo obchodní zájmy jeho autora. Kvůli tomuto názoru Tribunálu neuznal nesprávné právní posouzení a nesprávné posouzení skutkového stavu, jichž se dopustila další účastnice řízení, když v této věci odmítla zohlednit kontext žádosti o zpřístupnění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2019 KID-Systeme GmbH proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 16. května 2019 ve věci T-354/18, KID-Systeme v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: KID-Systeme GmbH (zástupci: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte, T. Wittmann, Rechtsanwältin)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 10. října 2019 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že společnost KID-Systeme GmbH ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. srpna 2019 Rietze GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 6. června 2019 ve věci T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rietze GmbH & Co. KG (zástupce: M. Krogmann, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodujícího o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) usnesením ze dne 24. října 2019 rozhodl, že je kasační opravný prostředek nepřijatelný a že navrhovatelka kasačního opravného prostředku ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. srpna 2019 BP proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-888/16, BP v. FRA

(Věc C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BP (zástupkyně: E. Lazar, advokátka)

Další účastnice řízení: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek a v důsledku toho
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného uzavírat pracovní smlouvy ze dne 21. dubna 2016 neobnovit její pracovní smlouvu;
- přiznal žalobkyni náhradu majetkové i nemajetkové újmy, která ji vznikla v důsledku protiprávního rozhodnutí neobnovit její pracovní smlouvu na straně jedné a protiprávního výkonu rozsudku ve věci T-658/13P na straně druhé;
- přiznal žalobkyni náhradu majetkové i nemajetkové újmy, která ji vznikla v důsledku toho, že žalovaná nepřijala zákonná pravidla pro posouzení, přehodnocení a obnovení, jakož i související škody vyplývající z absence takových zákonných pravidel;
- rozhodl, že Pokyny FRA pro posouzení a přehodnocení a rozhodnutí ředitele FRA 2009/13 týkající se obnovování pracovních smluv jsou protiprávní v rozsahu, v němž byla tato pravidla přijata na základě nezákonného postupu subjektem, který neměl náležitou pravomoc;
- uplatnil svoji neomezenou soudní pravomoc zajistit účinnost svého rozhodnutí;

- uložil žalované zaplatit úroky z prodlení v základní sazbě Evropské centrální banky, zvýšené o dva procentní body, z nakonec přiznané částky nebo úhradu jakýchkoliv jiných úroků, kterou Soudní dvůr bude považovat za správnou a přiměřenou;
- uložil FRA náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil zjevně nesprávného posouzení druhého žalobního důvodu vycházejícího z protiprávnosti pravidel FRA a čtvrtého bodu návrhových žádání vycházejícího z námitky protiprávnosti vznesené navrhovatelkou podle článku 277 SFEU. V tomto ohledu se Tribunál dopustil nesprávného posouzení skutkového stavu a důkazů, zkreslil jasný smysl důkazu, dopustil se nesprávného právního posouzení, porušil povinnost uvést odůvodnění a porušil právo být vyslechnut.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nerozhodl o třetím bodu návrhových žádání a neuplatnil neomezenou soudní pravomoc, jak je uvedeno v pátém bodu návrhových žádání. V tomto ohledu Tribunál porušil požadavek ochrany zákonnosti, jak je stanoven v čl. 19 odst. 1 SEU, a porušil článek 268 SFEU.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál porušil články 35, 36, 64 a 65 jednacího řádu Tribunálu. V tomto ohledu Tribunál porušil zásadu kontradiktornosti; nepředložil FRA dopis ze dne 25. září 2017 a neinformoval o tom navrhovatelku; porušil provádění důkazů připojených k odpovědi a porušil pravidla týkající se důkazů; nesprávně zamítl zprávu OLAF ve spojených případech OF/2014/0192 a OF/2015/0167; porušil právo být vyslechnut; porušil právo na spravedlivý proces; a porušil článek 52 Listiny základních práv EU.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál porušil právo na obhajobu a zásadu účinné soudní ochrany stanovenou v článku 47 Listiny EU a předložil nedostatečné odůvodnění.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál porušil články 134 a 135 svého jednacího řádu, pokud jde o náklady řízení. V tomto ohledu Tribunál nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. srpna 2019 Luz Saúde, S.A. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 13. června 2019 ve věci T-357/18, Luz Saúde v. EUIPO — Clínica La Luz

(Věc C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Luz Saúde, S.A. (zástupci: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato a M. Stock da Cunha, advogados)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Clínica La Luz

Usnesením ze dne 5. listopadu 2019 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není uznán za přijatelný a Luz Saúde, S.A. ponese vlastní náklady řízení.

Návrh na povolení zabavení pohledávky podaný dne 9. září 2019 – Ntinios Ramon v. Evropská komise**(Věc C-675/19 ZP)**

(2019/C 432/26)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Navrhovatel: Ntinios Ramon (zástupci: Achilleas Dimitriadis a Charalampos Pogiatis, advokáti)

Odpůrkyně: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatele

Navrhovatel navrhuje:

- A. aby Soudní dvůr rozhodl o zbavení Evropské komise imunity ve smyslu článku 1 Protokolu č. 7 ⁽¹⁾ o výsadách a imunitách Evropské unie a povolil oznámení a vykonání:
- 1) provizorního rozhodnutí o zabavení pohledávky (Garnishee Order Nisi) ze dne 26. června 2019 vydaného Eparchiako Dikastirio Ammochostou (obvodní soud v Famagusta) na Kypru,
 - 2) jakéhokoli opatření, o kterém rozhodl uvedený soud,
 - 3) jakéhokoli jiného souvisejícího opatření.
- B. přijetí jakéhokoli opatření či nápravného opatření, které Soudní dvůr shledá spravedlivým a nestranným v projednávaném případě.
- C. náhradu nákladů řízení, včetně DPH.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016 C 202, s. 266.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Vâlcea (Rumunsko) dne 11. září 2019 – SC Valoris SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu**(Věc C-677/19)**

(2019/C 432/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Vâlcea

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Valoris SRL

Žalování: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu

Předběžná otázka

Musí být zásady loajální spolupráce, rovnocennosti a efektivity vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v čl. 1 odst. 2 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 (mimořádné vládní nařízení č. 52/2017), která pro podání žádosti o vrácení určitých daní vybraných v rozporu s unijním právem stanovila prekluzivní lhůtu v délce trvání přibližně jednoho roku, přičemž vnitrostátní právní úprava nestanoví obdobnou lhůtu pro uplatnění práva na vrácení částek obdržených v rozporu s vnitrostátními právními předpisy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 13. září 2019 – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA v. YB

(Věc C-693/19)

(2019/C 432/28)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA

Žalovaný: YB

Předběžná otázka

Brání, a za jakých podmínek, články 6 a 7 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, jako je uvedena právní úprava, která brání exekučnímu soudu provést vlastní přezkum pravomocného soudního exekučního titulu, a která brání exekučnímu soudu, v případě, že spotřebitel vyjádří vůli uplatnit zneužívající povahu ujednání obsaženého ve smlouvě, na jehož základě byl vydán exekuční titul, překonat účinky implicitně pravomocně rozsouzené věci?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. září 2019 – Axpo Trading Ag v. Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

(Věc C-705/19)

(2019/C 432/29)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Axpo Trading Ag

Odpůrkyně: Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

Předběžná otázka

Brání:

- článek 18 SFEU v části, ve které zakazuje jakoukoli diskriminaci na základě státní příslušnosti v rámci působnosti Smluv;
- články 28 a 30 SFEU, jakož i článek 6 dohody o volném obchodu mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací v části, ve které stanoví zrušení dovozních cel a opatření s rovnocenným účinkem;
- článek 110 SFEU v části, ve které zakazuje vyšší zdanění dovozu než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí;
- článek 34 SFEU, jakož i článek 13 dohody o volném obchodu mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací v části, ve které zakazují přijetí opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu;
- články 107 a 108 SFEU v části, ve které zakazují provedení opatření spočívajícího ve státní podpoře, které nebylo oznámeno Komisi a je neslučitelné s vnitřním trhem;
- směrnice 2009/28/ES ⁽¹⁾ v části, ve které stanoví cíl podpory obchodu se zelenou elektřinou uvnitř Společenství a rovněž podpory výrobních kapacit jednotlivých členských států,

vnitrostátní právní úpravě, která ukládá dovozcům zelené elektřiny finanční zatížení, které se nevztahuje na vnitrostátní výrobce téhož výrobku?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. září 2019 – Sisal SpA v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Věc C-721/19)

(2019/C 432/30)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Sisal SpA

Odpůrci: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Předběžné otázky

- 1) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU ⁽¹⁾, vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 20 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 148 ze dne 16. října 2017, a v následných prováděcích aktech, která stanoví, že „1. Podle čl. 21 odst. 3 a 4 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009, převedeného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, Správa a cel a monopolů povolí pokračování stávajícího koncesního vztahu týkajícího se přijímání, i na dálku, národních loterií stíracích losů, a to až do konce lhůty stanovené v čl. 4 odst. 1 koncesního aktu, aby byly zajištěny nové a vyšší příjmy do státního rozpočtu ve výši 50 milionů eur pro rok 2017 a 750 milionů eur pro rok 2018“, a to v situaci, kdy:
 - článek 21 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009, přeměněného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, stanovil udělení předmětných koncesí obvykle několika subjektům vybraným prostřednictvím otevřených, konkurenčních a nediskriminačních řízení;
 - článek 21 odst. 4 výše uvedeného nařízení vlády s mocí zákona stanovil, že koncese uvedené v odstavci 1 mohou být obnoveny nejvýše jednou;
 - zadávacího řízení vyhlášeného v roce 2010 se společnosti-navrhovatelky nezúčastnily;
 - stávající konkrétní vztah byl od začátku založen s jediným koncesionářem na základě otevřeného zadávacího řízení, v němž byla předložena jediná nabídka;
 - pokračování stávající koncese by - ve skutečnosti - znamenalo, že takový vztah by pokračoval pouze s tímto jediným koncesionářem spíše než obnovou s několika subjekty, a to bez dalšího zadávacího řízení?
- 2) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU, vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 20 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 148 ze dne 16. října 2017, která při uvedeném uplatnění čl. 21 odst. 3 a 4 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009,

přeměněného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, stanoví, že „Správa a cel a monopolů povolí pokračování stávajícího koncesního vztahu týkajícího se přijímání, i na dálku, národních loterií stíracích losů, a to až do konce lhůty stanovené v čl. 4 odst. 1 koncesního aktu, aby byly zajištěny nové a vyšší příjmy do státního rozpočtu ve výši 50 milionů eur pro rok 2017 a 750 milionů eur pro rok 2018“, přičemž tak stanoví:

- prostřednictvím pokračování jediného existujícího koncesního vztahu, namísto možného obnovení několika koncesí podle čl. 21 odst. 4 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009, přeměněného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, a bez vyhlášení nového zadávacího řízení;
 - před uplynutím platnosti koncese: nařízení vlády s mocí zákona č. 148 z roku 2017 vstoupilo v platnost dne 16. října 2017, tedy v den zveřejnění v italském Úředním věstníku, zatímco platnost koncese měla uplynout dne 30. září 2019;
 - s cílem zajistit nové a vyšší příjmy do státního rozpočtu ve výši 50 milionů eur pro rok 2017 a 750 milionů eur pro rok 2018, čímž došlo ke změně některých aspektů týkající se způsobů a lhůty platby protiplnění za koncesi, jakož i případně celkové částky platby splatné z hlediska její úplatnosti, zejména prostřednictvím změny platebních podmínek, které byly oproti tomu, co bylo stanoveno v původní koncesi, a to při zohlednění - podle tvrzení navrhovatelek - objektivní a známé skutečnosti časové hodnoty peněz?
- 3) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU, vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v prováděcích aktech výše uvedeného nařízení, a zejména ve sdělení Správy cel a monopolů [protokol č.] 0133677 ze dne 1. prosince 2017, která při uvedeném uplatnění čl. 20 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 148 ze dne 16. října 2017, a na základě čl. 4 prvního odstavce koncesní smlouvy na provozování loterií stíracích losů, který stanoví obnovení této koncese nejvýše jednou, opětovně určuje konec lhůty koncesního vztahu ke dni 30. září 2028; nijak se nedotýká dodržování článku 4 ohledně rozdělení doby trvání koncese na dvě období v délce 5 a 4 let (tudíž po uplynutí prvního období v délce pěti let od 1. října 2019 podléhá pokračování dalšího čtyřletého období až do 30. září 2028 pozitivnímu hodnocení ze strany Správy cel a monopolů ohledně průběhu provozování, které bude vyjádřeno do 30. března 2024); stanoví, že společnost zaplatí částku 50 milionů eur do 15. prosince 2017; částku 300 milionů eur do 30. dubna 2018; a částku 450 milionů eur do 31. října 2018;
- přičemž tak stanoví před uplynutím původní platnosti této koncese (sdělení Správy cel a monopolů [protokol č.] 0133677 bylo vydáno dne 1. prosince 2017, zatímco platnost koncesní smlouvy měla uplynout dne 30. září 2019);
 - tím zajistila platbu předem ve výši 800 milionů eur v dřívějších lhůtách (50 milionů eur do 15. prosince 2017; 300 milionů eur do 30. dubna 2018; 450 milionů eur do 31. října 2018) oproti této lhůtě (30. září 2019);
 - tím stanovila potenciální změnu celkové částky platby splatné z hlediska její úplatnosti, a to při zohlednění - podle tvrzení navrhovatelek - objektivní a známé skutečnosti časové hodnoty peněz?
- 4) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU, vykládáno v tom smyslu, že brání takovéto právní úpravě, a to i v případě, že se hospodářské subjekty působící v tomto odvětví, které v současné době mají zájem o vstup na trh, nezúčastnily zadávacího řízení, které bylo původně vyhlášeno za účelem udělení koncese, jejíž platnost měla uplynout a u které bylo pokračováno s končícím koncesionářem za popsanych nových smluvních podmínek, anebo zda k případnému omezení přístupu na trh dojde pouze za předpokladu jejich skutečné účasti v původním zadávacím řízení?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. září 2019 – Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Věc C-722/19)

(2019/C 432/31)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd

Odpůrci: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Předběžné otázky

- 1) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU (¹), vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 20 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 148 ze dne 16. října 2017, a v následných prováděcích aktech, která stanoví, že „1. Podle čl. 21 odst. 3 a 4 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009, převedeného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, Správa a cel a monopolů povolí pokračování stávajícího koncesního vztahu týkajícího se přijímání, i na dálku, národních loterií stíracích losů, a to až do konce lhůty stanovené v čl. 4 odst. 1 koncesního aktu, aby byly zajištěny nové a vyšší příjmy do státního rozpočtu ve výši 50 milionů eur pro rok 2017 a 750 milionů eur pro rok 2018“, a to v situaci, kdy:
 - článek 21 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009, přeměněného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, stanovil udělení předmětných koncesí obvykle několika subjektům vybraným prostřednictvím otevřených, konkurenčních a nediskriminačních řízení;
 - článek 21 odst. 4 výše uvedeného nařízení vlády s mocí zákona stanovil, že koncese uvedené v odstavci 1 mohou být obnoveny nejvýše jednou;
 - zadávacího řízení vyhlášeného v roce 2010 se společnosti-navrhovatelky nezúčastnily;
 - stávající konkrétní vztah byl od začátku založen s jediným koncesionářem na základě otevřeného zadávacího řízení, v němž byla předložena jediná nabídka;
 - pokračování stávající koncese by - ve skutečnosti - znamenalo, že takový vztah by pokračoval pouze s tímto jediným koncesionářem spíše než obnovou s několika subjekty, a to bez dalšího zadávacího řízení?
- 2) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU, vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 20 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 148 ze dne 16. října 2017, která při uvedeném uplatnění čl. 21 odst. 3 a 4 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009,

přeměněného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, stanoví, že „Správa a cel a monopolů povolí pokračování stávajícího koncesního vztahu týkajícího se přijímání, i na dálku, národních loterií stíracích losů, a to až do konce lhůty stanovené v čl. 4 odst. 1 koncesního aktu, aby byly zajištěny nové a vyšší příjmy do státního rozpočtu ve výši 50 milionů eur pro rok 2017 a 750 milionů eur pro rok 2018“, přičemž tak stanoví:

- prostřednictvím pokračování jediného existujícího koncesního vztahu, namísto možného obnovení několika koncesí podle čl. 21 odst. 4 nařízení vlády s mocí zákona č. 78 ze dne 1. července 2009, přeměněného se změnami zákonem č. 102 ze dne 3. srpna 2009, a bez vyhlášení nového zadávacího řízení;
 - před uplynutím platnosti koncese: nařízení vlády s mocí zákona č. 148 z roku 2017 vstoupilo v platnost dne 16. října 2017, tedy v den zveřejnění v italském Úředním věstníku, zatímco platnost koncese měla uplynout dne 30. září 2019;
 - s cílem zajistit nové a vyšší příjmy do státního rozpočtu ve výši 50 milionů eur pro rok 2017 a 750 milionů eur pro rok 2018, čímž došlo ke změně některých aspektů týkající se způsobů a lhůty platby protiplnění za koncesi, jakož i případně celkové částky platby splatné z hlediska její úplatnosti, zejména prostřednictvím změny platebních podmínek, které byly oproti tomu, co bylo stanoveno v původní koncesi, a to při zohlednění - podle tvrzení navrhovatelek - objektivní a známé skutečnosti časové hodnoty peněz?
- 3) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU, vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v prováděcích aktech výše uvedeného nařízení, a zejména ve sdělení Správy cel a monopolů [protokol č.] 0133677 ze dne 1. prosince 2017, která při uvedeném uplatnění čl. 20 odst. 1 nařízení vlády s mocí zákona č. 148 ze dne 16. října 2017, a na základě čl. 4 prvního odstavce koncesní smlouvy na provozování loterií stíracích losů, který stanoví obnovení této koncese nejvýše jednou, opětovně určuje konec lhůty koncesního vztahu ke dni 30. září 2028; nijak se nedotýká dodržování článku 4 ohledně rozdělení doby trvání koncese na dvě období v délce 5 a 4 let (tudíž po uplynutí prvního období v délce pěti let od 1. října 2019 podléhá pokračování dalšího čtyřletého období až do 30. září 2028 pozitivnímu hodnocení ze strany Správy cel a monopolů ohledně průběhu provozování, které bude vyjádřeno do 30. března 2024); stanoví, že společnost zaplatí částku 50 milionů eur do 15. prosince 2017; částku 300 milionů eur do 30. dubna 2018; a částku 450 milionů eur do 31. října 2018;
- přičemž tak stanoví před uplynutím původní platnosti této koncese (sdělení Správy cel a monopolů [protokol č.] 0133677 bylo vydáno dne 1. prosince 2017, zatímco platnost koncesní smlouvy měla uplynout dne 30. září 2019);
 - tím zajistila platbu předem ve výši 800 milionů eur v dřívějších lhůtách (50 milionů eur do 15. prosince 2017; 300 milionů eur do 30. dubna 2018; 450 milionů eur do 31. října 2018) oproti této lhůtě (30. září 2019);
 - tím stanovila potenciální změnu celkové částky platby splatné z hlediska její úplatnosti, a to při zohlednění - podle tvrzení navrhovatelek - objektivní a známé skutečnosti časové hodnoty peněz?
- 4) Musí být unijní právo, a zejména svoboda usazování a volný pohyb služeb (články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU), jakož i unijní zásady právní jistoty, zákazu diskriminace, transparentnosti a nestrannosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, legitimního očekávání a soudržnosti, jakož i - jsou-li použitelné - články 3 a 43 směrnice 2014/23/EU, vykládáno v tom smyslu, že brání takovéto právní úpravě, a to i v případě, že se hospodářské subjekty působící v tomto odvětví, které v současné době mají zájem o vstup na trh, nezúčastnily zadávacího řízení, které bylo původně vyhlášeno za účelem udělení koncese, jejíž platnost měla uplynout a u které bylo pokračováno s končícím koncesionářem za popsanych nových smluvních podmínek, anebo zda k případnému omezení přístupu na trh dojde pouze za předpokladu jejich skutečné účasti v původním zadávacím řízení?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. září 2019 – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd v. Agenzia delle Entrate

(Věc C-723/19)

(2019/C 432/32)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Odpůrkyně: Agenzia delle Entrate

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení a zásady unijního práva, zejména články 4, 5 a násl. směrnice (EU) 1535/2015⁽¹⁾, článek 8 směrnice 98/34/ES⁽²⁾ a článek 56 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, která bez předchozího oznámení Evropské komisi ukládá provozovateli telematického portálu pro zprostředkování nemovitostí „technické předpisy pro poskytování služby informační společnosti“ sestávající z informačních (předávání dat týkajících se smluv uzavřených prostřednictvím telematického portálu daňové správě) a daňových povinností (srážková daň z plateb uskutečněných v souvislosti se smlouvami uzavřenými prostřednictvím telematického portálu a následná platba daňovému úřadu)?
- 2) Brání ustanovení a zásady unijního práva, zejména články 3, 18, 32, 44, 49, 56, 101 a násl., články 116, 120, 127 a násl. SFEU a směrnice 2000/31/ES⁽³⁾ a 2006/123/ES⁽⁴⁾ takové vnitrostátní právní úpravě, která:
 - zavádí ve vztahu k provozovateli telematického portálu pro vyhledávání nemovitostí k pronájmu povinnosti sběru a předávání dat týkajících se smluv;
 - zavádí ve vztahu k těmto provozovatelům telematických portálů, kteří vstupují do platby protiplnění za krátkodobé nájemní smlouvy, povinnost jednat jako plátce daně nebo jako daňový ručitel;
 - zavádí ve vztahu k provozovatelům telematických portálů, kteří nemají sídlo a stálou provozovnu v Itálii, povinnost jmenovat daňového zástupce;
 - zavádí ve vztahu k subjektům, které nemají sídlo a stálou provozovnu v Itálii, povinnost jednat jako daňový ručitel k pobytovému poplatku?
- 3) Brání základní zásady unijního práva obecně takové vnitrostátní právní úpravě, která ve skutečnosti na podnik přenáší neefektivnost státu při vyměřování a výběru daní?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 12. prosince 2006 o řídicích průkazech (přepřpracované znění) (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 1. října 2019 – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario v. JN

(Věc C-726/19)

(2019/C 432/33)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario

Žalobkyně (odpůrkyně v odvolacím řízení): JN

Předběžné otázky

1. Lze mít za to, že zavedení institutu takové dočasné smlouvy, jako je smlouva o dočasném obsazení nepřiděleného pracovního místa, která umožňuje zaměstnavateli libovolně rozhodovat o době jejího trvání v závislosti na rozhodnutí, zda obsadí nepřidělené pracovní místo, kdy tak učiní a jak dlouho bude trvat řízení, je v souladu s užitečným účinkem směrnice 1999/[70] ⁽¹⁾, ustanoveními 1 a 5 [rámcové dohody]?
2. Musí být povinnost, stanovená ustanovením 5 [rámcové dohody, která je přílohou] směrnice Rady 1999/70/ES, zavést některé nebo některá z opatření tam stanovených za účelem předcházení zneužívání uzavírání dočasných pracovních smluv v případě smluv o dočasném obsazení nepřiděleného pracovního místa, považována za provedenou do španělského práva, když – v souladu s judikaturou – není stanovena maximální doba trvání těchto dočasných pracovních poměrů, nejsou upřesněny objektivní důvody pro jejich obnovení ani není stanoven počet obnovení takových pracovních poměrů?
3. Představuje skutečnost, že ve španělském právu – v souladu s judikaturou – neexistuje ve vztahu k pracovníkům se smlouvami o dočasném obsazení nepřiděleného pracovního místa žádné účinné opatření k předcházení zneužitím a jejich sankcionování, neboť maximální celková doba trvání pracovních poměrů není omezena, tyto poměry se nikdy, ani po mnoha letech, nezmění na pracovní poměry na dobu neurčitou nebo na nestálé pracovní poměry na dobu neurčitou a pracovníkům nepřisluší při ukončení pracovního poměru odstupné, přičemž orgán veřejné správy nemá v případě, kdy nepřidělené pracovní místo veřejně nenabízí k přidělení po několik let, nebo když protahuje výběrové řízení, povinnost odůvodnit obnovování dočasných pracovních poměrů, maření účelu a užitečného účinku rámcové dohody?
4. Je třeba mít za to, že bezčasý pracovní poměr, který v souladu s právním názorem velkého senátu Soudního dvora (EU) vyjádřeným v rozsudku ze dne 5. června 2018, C-677/16 ⁽²⁾, trvá neobvykle dlouho a zcela závislí na libovůli zaměstnavatele, aniž je jakkoli omezen nebo odůvodněn, přičemž pracovník nemůže předvídat, kdy bude tento pracovní poměr, jenž může trvat až do jeho odchodu do důchodu, ukončen, je v souladu s cílem směrnice Rady 1999/70/ES, nebo je třeba jej považovat za zneužívající?
5. Lze v souladu s právním názorem desátého senátu Soudního dvora (EU) vyjádřeným v rozsudku ze dne 25. října 2018, C-331/17 ⁽³⁾, mít za to, že hospodářská krize z roku 2008 je obecně důvodem pro neexistenci jakéhokoli preventivního opatření proti zneužívání po sobě jdoucích pracovních poměrů na dobu určitou ve smyslu ustanovení 5 odst. 1 rámcové dohody, které by mohlo předejít tomu nebo odrazovat od toho, aby pracovní poměr žalobkyně u Madridského společenství byl prodlužován od roku 2003 do roku 2008, kdy byla pracovní smlouva obnovena, a poté až do roku 2016, takže dočasný pracovní poměr trval po dobu 13 let?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

⁽²⁾ Montero Mateos, EU:C:2018:393

⁽³⁾ Sciotto, EU:C:2018:859

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 4. října 2019 – KM v. Subdelegación de Gobierno de Albacete

(Věc C-731/19)

(2019/C 432/34)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: KM

Odpůrkyně: Subdelegación de Gobierno de Albacete

Předběžná otázka

Je s judikaturou Soudního dvora Evropské unie týkající se mezi přímého účinku směrnic slučitelný výklad jeho rozsudku ze dne 23. dubna 2015 (věc C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾) v tom smyslu, že španělské správní orgány a soudy mohou přímo použít směrnici 2008/115/ES ⁽²⁾ v neprospěch státního příslušníka třetí země a upustit od použití mírnějšího vnitrostátního sankčního ustanovení s tím, že zpřísní jeho trestní odpovědnost a možná pomínou zásadu zákonnosti trestání; nesmí být nepřizpůsobení španělské právní úpravy směrnici vyřešeno touto cestou, nýbrž změnou zákona nebo způsoby upravenými unijním právem pro uložení povinnosti státu náležitě provádět směrnice?

⁽¹⁾ EU:C:2015:260.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98).

Žaloba podaná dne 23. října 2019 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-788/19)

(2019/C 432/35)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Gossement a C. Perrin, agentes)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání

— Určit, že Španělské království tím, že:

— nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 21, 45, 56 a 63 SFEU a z článků 28, 31, 36 a 40 Dohody o EHP.

- stanovilo důsledky nesplnění informační povinnosti týkající se majetku a práv v zahraničí, nebo pozdního odevzdání formuláře „Modelo720“, které zahrnují kvalifikaci uvedených aktiv jako neodůvodněné kapitálové zisky, které se nepromlčují;
- automaticky stanovilo paušální pokutu ve výši 150 % použitelnou v případě nesplnění informační povinnosti týkající se majetku a práv v zahraničí, nebo pozdního odevzdání formuláře „Modelo720“;
- uplatnilo paušální pokutu ve výši 150 % použitelnou v případě nesplnění informační povinnosti týkající se majetku a práv v zahraničí, nebo pozdního odevzdání formuláře „Modelo720“, jejíž výše přesahuje výši sankcí stanovených v obecném režimu pro podobná porušení;
- Uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Hlavní důvody a argumenty

Španělské daňové předpisy ukládá daňovým rezidentům ve Španělsku povinnost deklarovat majetek a práva v zahraničí prostřednictvím formuláře daňového přiznání („Modelo 720“). V případě nesplnění či nesprávného splnění uvedené povinnosti se uplatní zvláštní sankční režim.

Komise dospěla k závěru, že sankce spočívající v kvalifikaci uvedených aktiv jako kapitálové zisky, představuje neuplatnění promlčecích lhůt a paušální pokuty omezení základních svobod SFEU a EHP. Ačkoli tato opatření mohou v zásadě být vhodná k dosahování sledovaných cílů předcházet a bojovat proti daňovým únikům a podvodům, jsou nepřiměřená.

Žaloba podaná dne 29. října 2019 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-796/19)

(2019/C 432/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Walter Mölls, Cécile Vrignon, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje,

- určit, že Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 písm. a) směrnice 2007/59/ES ⁽¹⁾ tím, že jako příslušný orgán pro účely této směrnice určila jiný orgán, než je bezpečnostní orgán podle článku 16 směrnice 2004/49/ES ⁽²⁾;
- uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že článek 3 písm. a) směrnice 2007/59 definuje příslušný orgán pro účely této směrnice jako „bezpečnostní orgán uvedený v článku 16 směrnice 2004/49/ES“.

Rakouský zákonodárce nicméně zvolil jiný orgán.

Místo orgánu, který je příslušný pro účely směrnice 2004/49 [Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie (Spolkový ministr dopravy, inovací a technologií)], určil, pokud jde o řadu úkolů, které spadají pod směrnici 2007/59, jako příslušný orgán Schieneninfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH (společnost pro železniční infrastrukturu a služby, s.r.o.). Toto není slučitelné s poslední uvedenou směrnicí.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství (Úř. věst. 2007, L 315, s. 51).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Směrnice o bezpečnosti železnic) (Úř. věst. 2004, L 164, s. 44).

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. října 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-105/17, HSBC Holdings plc a další v. Komise

(Věc C-806/19 P)

(2019/C 432/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou, M. Farley a F. van Schaik, zmocněnci)

Další účastnice řízení: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc a HSBC France

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek (body 336 až 354 a výrok) v rozsahu, v němž zrušuje pokuty stanovené v článku 2 rozhodnutí (¹),

— zamítl druhou, třetí a čtvrtou část šestého důvodu žaloby podané společností HSBC k Tribunálu ohledně pokut, jakož i její podpůrný návrh týkající se výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci,

nebo, podpůrně:

— vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o druhé, třetí a čtvrté části šestého důvodu žaloby podané společností HSBC k Tribunálu a o jejím podpůrném návrhu týkajícím se výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, a

— rozhodl, že HSBC ponese veškeré náklady tohoto řízení, a přizpůsobil rozhodnutí o nákladech řízení uvedené v napadeném rozsudku tak, aby zohledňovalo výsledek tohoto kasačního opravného prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že došel v bodech 345 až 353 napadeného rozsudku k závěru, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, která jí přísluší podle článku 296 SFEU, co se týče redukčního koeficientu pro účely určení základní výše pokuty uložené společnosti HSBC, a tím, že na základě toho zrušil čl. 2 písm. b) napadeného rozhodnutí.

Tribunál pro posouzení vhodnosti odůvodnění redukčního koeficientu v napadeném rozhodnutí použil nesprávné právní kritérium. V oblasti rozhodnutí ukládajících pokuty podnikům z důvodu porušení článku 101 SFEU nemá Komise povinnost uvést číselné údaje týkající se způsobu výpočtu pokut nebo uvést všechny číselné údaje týkající se každé z dílčích fází metody výpočtu určené pokuty. Pokud by bylo posuzováno na základě správného právního kritéria, splňovalo by odůvodnění napadeného rozhodnutí požadavky článku 296 SFEU, jelikož vyjasňuje důvody Komise, co se týče: i) nutnosti použít redukční koeficient; ii) výše, v jaké byl redukční koeficient stanoven; iii) prvků, které Komise zohlednila při stanovování výše redukčního koeficientu; iv) důvodu, proč měla Komise za to, že je vhodné zohlednit každý z těchto faktorů, a v) uvedení dopadu každého prvku na konečnou výši redukčního koeficientu. Mimoto odůvodnění uvedené v napadeném rozhodnutí umožňovalo adresátovi rozhodnutí ověřit, že zásada rovného zacházení byla dodržena.

(¹) Rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2016 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives) [oznámené pod číslem C(2016) 8530].

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – ADDE v. Parlament

(Věc T-48/17) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo – Evropský parlament – Rozhodnutí prohlašující určité výdaje politické strany za nezpůsobilé pro účely grantu na rok 2015 – Rozhodnutí o poskytnutí grantu na rok 2017 a o předběžném financování do výše 33 % maximální částky grantu a povinnosti zřídit bankovní záruku – Povinnost jednat nestranně – Právo na účinnou procesní obranu – Finanční nařízení – Prováděcí pravidla k finančnímu nařízení – Nařízení (ES) č. 2004/2003 – Proporcionalita – Rovné zacházení“)

(2019/C 432/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (ADDE) (Brusel, Belgie) (zástupci: původně L. Defalque a L. Ruessmann, poté M. Modrikanen a nakonec Y. Rimokh, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: C. Burgos a S. Alves, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 21. listopadu 2016, kterým se určité výdaje prohlašují za nezpůsobilé pro účely grantu na rozpočtový rok 2015, a na zrušení rozhodnutí Parlamentu FINS-2017-13 ze dne 12. prosince 2016 o poskytnutí grantu žalobkyni na rok 2017 v rozsahu, v němž se tímto rozhodnutím předběžné financování omezuje na 33 % maximální částky grantu s výhradou zřízení bankovní záruky.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Parlamentu ze dne 21. listopadu 2016, kterým se určité výdaje prohlašují za nezpůsobilé pro účely grantu na rozpočtový rok 2015, se zrušuje.
- 2) Návrh na zrušení rozhodnutí Parlamentu FINS-2017-13 ze dne 12. prosince 2016 o poskytnutí grantu na rozpočtový rok 2017 žalobkyni se zamítá.
- 3) Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL a Evropský parlament ponесou vlastní náklady řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 78, 13.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – E-Control v. ACER(Věc T-332/17) ⁽¹⁾**(„Energetika – Rozhodnutí odvolacího senátu ACER – Určení regionů pro výpočet kapacity – Žaloba na neplatnost – Právní zájem na řízení – Částečná nepřijatelnost – Nařízení (EU) č. 2015/1222 – Pravomoc ACER“)**

(2019/C 432/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Vídeň, Rakousko)
(zástupce: F. Schuhmacher, advokát)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (zástupci: P. Martinet a E. Tremmel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Verbund AG (Vídeň) (zástupce: S. Polster, advokát)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil a T. Müller, zmocněnci), Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení (konsolidovaného) rozhodnutí odvolacího senátu ACER č. A-001-2017 ze dne 17. března 2017, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí ACER č. 6/2016 o určení regionů pro výpočet kapacity.

Výrok rozsudku

- 1) *(Konsolidované) rozhodnutí odvolacího senátu Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) č. A-001-2017 ze dne 17. března 2017, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí ACER č. 6/2016 o určení regionů pro výpočet kapacity, se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá odvolání Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control).*
- 2) *Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.*
- 3) *ACER ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtvrtinu nákladů řízení vynaložených ze strany E-Control.*
- 4) *E-Control ponese tři čtvrtiny vlastních nákladů řízení.*
- 5) *Česká republika, Polská republika a společnost Verbund AG ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Austrian Power Grid a Vorarlberger Übertragungsnetz v. ACER(Věc T-332/17) ⁽¹⁾**(„Energetika – Rozhodnutí odvolacího senátu ACER – Určení regionů pro výpočet kapacity – Žaloba na neplatnost – Právní zájem na řízení – Částečná nepřipustnost – Nařízení (EU) 2015/1222 – Příslušnost ACER“)**

(2019/C 432/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Austrian Power Grid AG (Viedeň, Rakousko) a Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Rakousko) (zástupci: H. Kristoferitsch a S. Huber, advokáti)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (zástupci: P. Martinet a E. Tremmel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Verbund AG (Viedeň) (zástupce: S. Polster, advokát)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil a T. Müller, zmocněnci), Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec), Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (Konstancin-Jeziorna, Polsko) (zástupce: M. Szambelańczyk, advokát)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení (konsolidovaného) rozhodnutí odvolacího senátu ACER A-001-2017 ze dne 17. března 2017, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí ACER č. 6/2016 o určení regionů pro výpočet kapacity.

Výrok rozsudku

- 1) (Konsolidované) rozhodnutí odvolacího senátu Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) A-001-2017 ze dne 17. března 2017, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí ACER č. 6/2016 o určení regionů pro výpočet kapacity, se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá odvolání podaná společnostmi Austrian Power Grid AG a Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) ACER ponese vlastní náklady řízení, jakož i nahradí čtvrtinu nákladů vynaložených Austrian Power Grid AG a Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH.
- 4) Austrian Power Grid a Vorarlberger Übertragungsnetz ponесou tři čtvrtiny vlastních nákladů řízení.
- 5) Česká republika, Polská republika Verbund AG a Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. října 2019 – Help – Hilfe zur Selbsthilfe v. Komise(Věc T-335/17) ⁽¹⁾

(„Rozhodčí doložka – Program potravinové bezpečnosti pro zemědělské domácnosti zvláště postižené potravinovou nejistotou v Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – Překvalifikování žaloby – Auditní zprávy – Auditní zpráva Účetního dvora – Zpráva úřadu OLAF – Vrácení vyplacených částek – Proporcionalita – Legitimní očekávání“)

(2019/C 432/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV (Bonn, Německo) (zástupci: původně V. Jungkind a P. Cramer, poté V. Jungkind a F. Geber, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Aresu, K. Blanck a A. Katsimerou, zmocněnci)

Předmět věci

Objet

Zprvým návrh na základě článku 263 SFEU znějícím na zrušení rozhodnutí Komise Ares(2017) 1515573 ze dne 21. března 2017 požadujícího částečné vrácení výše podpory poskytnuté na projekt pomoci ECHO/ZWE/BUD/2009/02002 a na zrušení výzvy k zaplacení založené na tomto rozhodnutí a zadruhé návrh na základě článku 272 SFEU znějícím na uložení povinnosti Komisi proplatit částku 643 627,72 eura, kterou žalobkyně Komisi vyplatila v souladu s rozhodnutím ze dne 21. března 2017 a s výzvami k zaplacení ze dne 7. dubna a 5. září 2017.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Rubik's Brand v. EUIPO – Simba Toys (Tvar kostky se stranami s mřížkovou strukturou)(Věc T-601/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie – Tvar kostky se stranami s mřížkovou strukturou – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. e) bod i) nařízení 2017/1001] – Označení tvořené výlučně tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku – Článek 76 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 (nyní čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001) – Článek 75 odst. 1 druhá věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 druhá věta nařízení 2017/1001) – Článek 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 72 odst. 6 nařízení 2017/1001)“)

(2019/C 432/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rubik's Brand Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: K. Szamosi a M. Borbás, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Německo) (zástupce: O. Ruhl, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. června 2017 (věc R 452/2017-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Simba Toys a Rubik's Brand.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Rubik's Brand Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Autostrada Wielkopolska v. Komise

(Věc T-778/17) (¹)

(„Státní podpory – Koncese na zpoplatněnou dálnici – Zákon, kterým se určitá vozidla osvobozují od mýtného – Náhrada poskytnutá držitelům koncese členskými státy z důvodu ušlých příjmů – Virtuální mýtné – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a ukládá její navrácení – Procesní práva zúčastněných stran – Povinnost Komise vykonávat zvláštní dohled – Pojem státní podpory – Zvýhodnění – Očekávané zlepšení finanční situace držitele koncese – Kritérium soukromého hospodářského subjektu v tržním hospodářství – Článek 107 odst. 3 písm. a) SFEU – Regionální státní podpora“)

(2019/C 432/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznaň, Polsko) (zástupci: O. Geiss, D. Tayar a T. Siakka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Armati, K. Herrmann a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Polská republika (zástupci: B. Majczyna a M. Rzotkiewicz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2018/556 ze dne 25. srpna 2017 o státní podpoře SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) poskytnuté Polskem ve prospěch společnosti Autostrada Wielkopolska (Úř. věst. 2018, L 92, s. 19).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Autostrada Wielkopolska S. A. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 29.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Mahr v. EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Věc T-58/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Xocolat – Starší slovní ochranná známka Evropské unie LUXOCOLAT – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Odůvodnění oznámení o námitce – Pravidlo 15 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní čl. 2 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625]“)

(2019/C 432/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ramona Mahr (Vídeň, Rakousko) (zástupce: T. Rohracher, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Śliwińska a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Vira, SL (Martorell, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. listopadu 2017 (věc R 541/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Especialidades Vira a paní Mahr.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Ramoně Mahr se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. října 2019 – Alliance Pharmaceuticals v. EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)(Věc T-279/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka AXICORP ALLIANCE – Starší slovní a obrazové ochranné známky Evropské unie ALLIANCE – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001 – Důkaz o skutečném užívání starších ochranných známek – Článek 47 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Výklad popisu výrobků, které jsou uvedeny v abecedním seznamu přiloženém k Niceskému třídění“)

(2019/C 432/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Chippenham, Spojené království) (zástupce: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2018 (věc R 1473/2017-5), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Alliance Pharmaceuticals a AxiCorp.

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 7. února 2018 (věc R 1473/2017-5) týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Alliance Pharmaceuticals Ltd a AxiCorp GmbH se zrušuje v rozsahu, v němž odvolací senát zamítl odvolání, jež mu bylo předloženo, pokud jde o důvody pro podání námitek uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení 2017/1001.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nutných nákladů vynaložených společností Alliance Pharmaceuticals pro účely řízení před odvolacím senátem EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – EPSU a Goudriaan v. Komise(Věc T-310/18) ⁽¹⁾

(„Sociální politika – Dialog mezi sociálními partnery na unijní úrovni – Dohoda nazvaná „Obecný rámec pro informování úředníků a zaměstnanců ústředních orgánů státní správy a konzultace s nimi“ – Společná žádost smluvních stran o provedení této dohody na unijní úrovni – Rozhodnutí Komise nepředložit návrh rozhodnutí Radě – Žaloba na neplatnost – Akt, který lze napadnout žalobou – Přípustnost – Prostor pro uvážení Komise – Autonomie sociálních partnerů – Zásada subsidiarity – Přiměřenost“)

(2019/C 432/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Brusel, Belgie) a Jan Willem Goudriaan (zástupci: R. Arthur, solicitor, R. Palmer a K. Apps, barristers)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: I. Martínez del Peral, M. van Beek a M. Kellerbauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 5. března 2018, kterým odmítla předložit Radě Evropské unie návrh rozhodnutí, kterým se provádí dohoda nazvaná „Obecný rámec pro informování úředníků a zaměstnanců ústředních orgánů státní správy a konzultace s nimi“, podepsaná dne 21. prosince 2015 Trade Union's National and European Delegation (TUNED) a European Public Administration Employers (EUPAE).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) *European Federation of Public Service Unions (EPSU) a Jan Goudriaan na jedné straně a Evropská komise na straně druhé ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. listopadu 2019 – APEDA v. EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)(Věc T-361/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie SIR BASMATI RICE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 432/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) (Nové Dillí, Indie) (zástupce: N. Dontas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Capostagno, J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA (Atény, Řecko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. března 2018 (věc R 90/2017-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi APEDA a Burraq Travel & Tours General Tourism Office.

Výrok

- 1) Třetí bod výroku rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 22. března 2018 (věc R 90/2017-2), týkajícího se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) a společností Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA, se zrušuje v rozsahu, v jakém vede k zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti obrazové ochranné známky Evropské unie SIR BASMATI RICE pro výrobky náležející do tříd 30, 31 a 33 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, kromě „sága“ a „umělé rýže [nevařené]“, které náleží do třídy 30.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem.

(¹) Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – Intas Pharmaceuticals v. EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Věc T-380/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie INTAS – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie a národní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „indas“ – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení a výrobků – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Důkaz o řádném užívání starších ochranných známek – Článek 47 nařízení 2017/1001“)

(2019/C 432/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Indie) (zástupce: F. Traub, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Španělsko) (zástupce: A. Gómez López, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. dubna 2018 (věc R 815/2017-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Laboratorios Indas a Intas Pharmaceuticals.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Intas Pharmaceuticals Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie v. EUIPO

(Věc T-417/18) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Povinnost pověřit Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie překladatelskými pracemi nezbytnými pro fungování EUIPO – Výpověď dohody mezi Překladatelským střediskem pro instituce Evropské unie a EUIPO – Zveřejnění výzvy k podávání nabídek na překladatelské služby – Námitka nepřipustnosti – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci – Částečná nepřipustnost“)

(2019/C 432/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie (zástupci: J. Rikkert a M. Garnier, zmocněnci)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: N. Bambara a D. Hanf, zmocněnci)

Předmět věci

V první řadě návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení zaprvé dopisu EUIPO ze dne 26. dubna 2018, v němž oznamuje svůj záměr neprodloužit po 31. prosinci 2018 dohodu uzavřenou v roce 2016 s Překladatelským střediskem pro instituce Evropské unie o překladatelských pracích nezbytných pro fungování EUIPO, zadruhé dopisu EUIPO ze dne 26. dubna 2018, v němž informuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie o svém záměru přijmout preventivně opatření nezbytná k zajištění kontinuity překladatelských služeb po 31. prosinci 2018, která spočívala zejména ve vypsání zadávacího řízení, a zatřetí rozhodnutí EUIPO zveřejnit v Úředním věstníku Evropské unie výzvu k podávání nabídek pro překladatelské služby s referenčním číslem 2018/S 114–258472, ve druhé řadě návrh na uložení zákazu EUIPO podepisovat smlouvy na základě této výzvy k podávání nabídek a na třetím místě návrh na prohlášení protiprávnosti zveřejnění výzvy k podávání nabídek na překladatelské služby ze strany agentury nebo kterékoli jiné instituce nebo jiného subjektu Evropské unie, jejichž zakládající nařízení stanoví, že překladatelské služby poskytuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Výrok rozsudku

- 1) O návrhových žádáních žaloby na zrušení rozhodnutí o vypovězení dohody uzavřené dne 13. prosince 2016 mezi Překladačským střediskem pro instituce Evropské unie a Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) již není důvodné rozhodovat.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Překladačským střediskem pro instituce Evropské unie včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření ve věci T 417/18 R.

(¹) Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. října 2019 – Palo v. Komise

(Věc T-432/18) (¹)

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Důchody – Pravidla důchodového systému – Odchodné – Článek 12 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu – Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace – Legitimní očekávání – Zásada řádné správy – Povinnost jednat s náležitou péčí“)

(2019/C 432/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Peeter Palo (Tallinn, Estonsko) (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Mongin a D. Milanowska, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU, který zní na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 5. října 2017 nevyplatit žalobci odchodné stanovené v čl. 12 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění vyplývajícím z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15), a na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 10. dubna 2018, kterým se zamítá stížnost podaná žalobcem proti uvedenému rozhodnutí, a dále na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobce údajně utrpěl následkem těchto rozhodnutí,

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Peeterovi Palovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2019 – Vans v. EUIPO (ULTRARANGE)(Věc T-434/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ULTRARANGE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 432/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vans, Inc. (Costa Mesa, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: M. Hirsch a M. Metzner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: E. Markakis, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. dubna 2018 (věc R 2544/2017-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení ULTRARANGE jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Vans, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. října 2019 – Biasotto v. EUIPO – Oofos (OO)(Věc T-454/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie OO – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie OO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 432/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Alessandro Biasotto (Trévisé, Itálie) (zástupci: F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni a E. Cammareri, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Markakis a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Oofos, Inc. (Reno, Nevada, Spojené státy) (zástupce: J. Klink, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. května 2018 (věc R 1281/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Oofos a A. Biasottem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. A. Biasottovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 352, 1.10.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – ZPC Flis v. EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)

(Věc T-498/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Happy Moreno choco – Starší národní obrazové ochranné známky MORENO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Nahrzení seznamu výrobků, na které se vztahují starší národní obrazové ochranné známky – Oprava rozhodnutí odvolacího senátu – Článek 102 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Právní základ – Dřívější rozhodovací praxe – Právní jistota – Legitimní očekávání“)

(2019/C 432/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Polsko) (zástupce: M. Kondrat, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: K. Kompari a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a M. Minkner, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. května 2018 (věc R 1464/2017-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Aldi Einkauf a ZPC Flis.

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 31. května 2018 (věc R 1464/2017-1) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá zápis přihlášené ochranné známky pro následující výrobky: „náhražky kávy; čaj, kakao; kakaové výrobky; nápoje na bázi čokolády; všechny výše uvedené výrobky rovněž v instantní formě“, s výjimkou kakaa, pokud jde o posledně uvedené výrobky.

- 2) *Námítkám se vyhovuje pro všechny výrobky a služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, s výjimkou služeb náležejících do třídy 35 a odpovídajících následujícímu popisu: „Maloobchodní nebo velkoobchodní prodej formiček na cukroví; velkoobchodní a maloobchodní prodej formiček na cukroví prostřednictvím internetu“.*
- 3) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*
- 4) *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 352, 1.10.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Lékařské náplasti)

(Věc T-559/18) (¹)

(„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující lékařskou náplast – Zpřístupnění starších (průmyslových) vzorů veřejnosti – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Odlišný celkový dojem – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)

(2019/C 432/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Německo) (zástupci: K. Middelhoff, G. Schoenen a S. Biermann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupkyně: F. Kramer, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. června 2018 (věc R 2215/2016-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Atos Medical a Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Atos Medical GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (zdravotnické náplasti)(Věc T-560/18) ⁽¹⁾

(„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující zdravotnickou náplast – Zpřístupnění starších (průmyslových) vzorů veřejnosti – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Odlišný celkový dojem – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)

(2019/C 432/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Německo) (zástupci: K. Middelhoff, G. Schoenen a S. Biermann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupkyně: F. Kramer, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. června 2018 (věc R 2216/2016-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Atos Medical a Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Atos Medical GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 5. 11. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – Local-e-motion v. EUIPO – Volkswagen (WE)(Věc T-568/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie WE – Starší národní slovní ochranná známka WE – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 432/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Local-e-motion GmbH (Dorsten, Německo) (zástupce: D. Sprenger, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: W. Schramek, M. Fischer a D. Hanf, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo) (zástupci: F. Thiering a L. Steidle, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. července 2018 (věc R 128/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Volkswagen a Local-e-motion.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Local-e-motion GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26. 11. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2019 – Boxer Barcelona v. EUIPO – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA)

(Věc T-582/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie XBOXER BARCELONA – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie vyobrazující písmeno „x“ – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EÚ) 2017/1001 – Skutečné užívání starší ochranné známky – Důkazy – Článek 18 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 – Článek 47 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Omezení přihlášky k zápisu před odvolacím senátem – Článek 49 odst. 1 nařízení 2017/1001“)

(2019/C 432/57)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Boxer Barcelona, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Palmero Cabezas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: X-Technology Swiss GmbH (Wolleurau, Švýcarsko) (zástupce: A. Zafar, advokát)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. července 2018 (věc R 2186/2017-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi X-Technology Swiss a Boxer Barcelona.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Boxer Barcelona, SL, se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. října 2019 – E.I. Papadopoulos v. EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(Věc T-628/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Caprice – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 432/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.J. Papadopoulos S. A. (Moschato-Tavros, Řecko) (zástupci: C. Chrysanthis, P.–V. Chardalia a A. Vasilogamvrou, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Lapinskaite, S. Palmero Cabezas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Europastry, SA (Sant Cugat del Vallès, Španělsko) (zástupce: L. Estropá Navarro, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. srpna 2018 (věc R 493/2018-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.I. Papadopoulos a Europastry.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E. I. Papadopoulos SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 455, 17.12.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. října 2019 – ZV v. Komise(Věc T-684/18) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o volném pracovním místě – Zástupce mediátora Komise – Řízení – Posouzení kvalifikačních předpokladů“)**

(2019/C 432/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZV (zástupce: J. N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Radu Bouyon, G. Berscheid a L. Vernier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 8. února 2018 o jmenování A, jakožto zástupce mediátora Komise, a oznámení ze dne 12. února 2018, kterým Komise informovala žalobkyni o výsledku výběrového řízení.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) ZV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 28.1.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – ZPC Flis v. EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco)(Věc T-708/18) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie FLIS Happy Moreno choco – Starší národní obrazové ochranné známky MORENO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Nahrazení seznamu výrobků, na které se vztahují starší národní obrazové ochranné známky – Oprava rozhodnutí odvolacího senátu – Článek 102 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Právní základ – Dřívější rozhodovací praxe – Právní jistota – Legitimní očekávání“)**

(2019/C 432/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Polsko) (zástupce: M. Kondrat, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: K. Kompari a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a M. Minkner, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. září 2018 (věc R 2113/2017-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Aldi Einkauf a ZPC Flis.

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 13. září 2018 (věc R 2113/2017-1) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá zápis přihlášené ochranné známky pro následující výrobky: „náhražky kávy; čaj, kakao; kakaové výrobky; nápoje na bázi čokolády; všechny výše uvedené výrobky rovněž v instantní formě“, s výjimkou kakaa, pokud jde o posledně uvedené výrobky.
- 2) Námitkám se vyhovuje pro všechny výrobky a služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, s výjimkou služeb náležejících do třídy 35 a odpovídajících následujícímu popisu: „Maloobchodní nebo velkoobchodní prodej formiček na cukroví; velkoobchodní a maloobchodní prodej formiček na cukroví prostřednictvím internetu“.
- 3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 4) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 44, 4.2.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. října 2019 – United States Seafoods v. EUIPO – (UNITED STATES SEAFOODS)

(Věc T-10/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka UNITED STATES SEAFOODS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 432/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: United States Seafoods LLC (Seattle, Washington, Spojené státy) (zástupci: C. Spintig, S. Pietzcker a M. Prasse, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. října 2018 (věc R 817/2018-5) týkajícímu se mezinárodního zápisu s vyznačením Evropské unie pro obrazovou ochrannou známku UNITED STATES SEAFOODS.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost *United States Seafoods LLC* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené EUIPO.

(¹) Úř. věst. C 93, 11.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2019 – MSI Svetovanje v. EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)

(Věc T-41/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie nume – Starší slovní ochranná známka Evropské unie numederm – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 432/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. (Vrhnika, Slovinsko) (zástupkyně: M. Maček, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: K. Kompari a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Industrial Farmaceutica Cantabria, SA (Madrid, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2018 (věc R 722/2018-5), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Industrial Farmaceutica Cantabria a Nutrismart d.o.o.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 25.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2019 – A9.com v. EUIPO (Vyobrazení zvonu)(Věc T-240/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující zvon – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení 2017/1001“)

(2019/C 432/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: A. Klett, C. Mikyska a R. Walther, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. února 2019 (věc R 1 309/2018-2) týkajícímu se přihlášky obrazového označení znázorňujícího zvon k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti A9.com, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 24. 6. 2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Liaño Reig v. SRB(Věc T-557/17) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnová politika – Návrh na vyrovnání – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků – Režim řešení krize – Program řešení krize pro Banco Popular Español – Částečné zrušení – Neoddělitelnost – Nepřípustnost“)

(2019/C 432/64)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Španělsko) (zástupce: F. López, Antón, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: B. Meyring, S. Schelo, F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch, M. Bettermann, S. Ianc a M. Rickert, advokáti)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 o přijetí opatření k řešení krize společnosti Banco Popular Español, S.A. v rozsahu, v němž toto ustanovení stanoví konverzi kapitálových nástrojů kategorie 2 identifikovaných pomocí International Securities Identification Number (Mezinárodní identifikační číslo cenného papíru, ISIN) XS 0550098569 na nové akcie Banco Popular Español, jakož i prozatímní ocenění provedené nezávislým odborníkem a prozatímní ocenění provedené Jednotným výborem pro řešení krizí, a návrh založený na článku 266 SFEU a znějící na vyrovnání – v důsledku zrušení – ztráty, která údajně vznikla z důvodu této konverze.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) O návrzích na vedlejší účastenství Banco Santander SA, Španělského království a Evropské komise již není důvodné rozhodnout.
- 3) Carmen Liaño Reig ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí, s výjimkou nákladů souvisejících s návrhy na vstup vedlejších účastníků do řízení.
- 4) Liaño Reig, Jednotný výbor pro řešení krizí, Banco Santander, Španělské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

(¹) Úř. věst. C 357, 23.10.2017.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. září 2019 – ZW v. EIB

(Věc T-727/18 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Nepřípustnost“)

(2019/C 432/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZW (zástupce: T. Petsas, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 et 279 SFEU a znějící na nařízení předběžných opatření spočívajících v pozastavení nebo prodloužení určitých lhůt a na nařízení předložení dokumentů.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení Tribunálu ze dne 25. října 2019 – Briois v. Parlament(Věc T-750/18) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo – Poslanec Evropského parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Skončení mandátu poslance – Zánik právního zájmu na pokračování v řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 432/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: S. Alonso de León a C. Burgos, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Parlamentu P8_TA (2018)0401 ze dne 24. října 2018 o zbavení poslanecké imunity žalobce.

Výrok

- 1) O projednávané žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.3.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. října 2019 – Jap Energéticas y Medioambientales v. Komise(Věc T-145/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Dohoda o dotaci uzavřená v rámci finančního nástroje pro životní prostředí (LIFE+) – Oznámení o dluhu – Akt přijatý v rámci čistě smluvního rámce, jehož je nedílnou součástí – Nepřekvalifikování žaloby – Zjevná nepřípustnost“)

(2019/C 432/67)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencie, Španělsko) (zástupce: G. Alabau Zabal, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a S. Izquierdo Pérez, zmocněnci)

Předmět

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení oznámení o dluhu vystaveného Komisí dne 14. ledna 2019 za účelem navrácení částky 82 750,96 eura vyplacené žalobkyni v rámci finanční podpory projektu prototypu produkce vodíku za pomoci čisté vody, amoniaku a recyklovaného hliníku.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Společnosti Jap Energéticas y Medioambientales, SL, se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 155, 6.5.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2019 – Spojené království v. Komise

(Věc T-188/19) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Výzkum, technologický rozvoj a vesmír – Sedmý rámcový program Evropské unie – Audit – Nevyplnění pracovních výkazů – Výdaje na zaměstnance, které byly prohlášeny za nezpůsobilé – Rozhodnutí Komise přijmout zprávu o auditu jako konečnou – Nepřipustnost“)

(2019/C 432/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Brandon a Z. Lavery, zmocněnci, ve spolupráci s T. Johnstonem a J. Scottem, barristers)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, A. Kyratsou a M. Siekierzyńska, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 272 SFEU a znějící na určení toho, že Komise se tím, že přijala za definitivní závěrečnou zprávu o auditu s označením 14-BA 262-013, týkající se provádění grantových dohod Combine EUFAR a THOR, v jejichž rámci je příjemcem prostředků Met Office, národní meteorologický úřad, spadající v rámci vlády Spojeného království pod ministerstvo obchodu, energetiky a průmyslové strategie, dopustila nesprávného výkladu a uplatnění smluvních ustanovení souvisejících s těmito projekty

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 172, 20.5.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 25. října 2019 – Le Pen v. Parlament(Věc T-211/19) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo – Poslanec Evropského parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Konec funkčního období poslance – Zánik právního zájmu na pokračování v řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 432/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görnitz a C. Burgos, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu P8_TA(2019)0136, ze dne 12. března 2019, o zbavení poslanecké imunity žalobce.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. října 2019 – Walker a další v. Parlament a Rada

(Věc T-383/19 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Nařízení (EU) 2018/1806 – Ztráta občanství EU – Návrh na předběžné opatření – Zjevná nepřípustnost žaloby v hlavním řízení – Nepřípustnost“)

(2019/C 432/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Hilary Elizabeth Walker (Cadiz, Španělsko), Jennifer Ann Cording (Valdagno, Itálie), Douglas Edward Watson (Beaumont-du-Périgord, Francie), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Irsko), Michael Charles Strawson (Serralongue, Francie) (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: D. Warin a R. van de Westelaken, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: S. Cholakova, R. Meyer a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU, směřující jednak k zastavení výkonu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/592 ze dne 10. dubna 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1806, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie (Úř. věst. 2019, L 103 I, s. 1), a jednak k přijetí určitých předběžných opatření.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 8. října 2019 – VeriGraft v. EASME**(Věc T-688/19)**

(2019/C 432/71)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: VeriGraft AB (Göteborg, Švédsko) (zástupci: P. Hansson a A. Johansson, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro malé a střední podniky (EASME)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že vypovězení grantové dohody ze strany EASME (grantová dohoda č. 778620 P-TEV) je neplatné, a
- uložil EASME náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že uplatněný důvod vypovězení dohody není použitelný, a vypovězení ze strany EASME je tudíž neplatné:
 - EASME vypověděla grantovou dohodu bez uvedení jakéhokoli jiného základu ke svému rozhodnutí, že ustanovení, podle něhož lze grantovou dohodu vypovědět, pokud „se příjemce nebo fyzická osoba, jež je oprávněna k jeho zastupování nebo k přijímání rozhodnutí jeho jménem, dopustili profesního pochybení, které může být prokázáno jakýmkoliv důkazním prostředkem“.
 - Vzhledem k tomu, že ani příjemce, tj. VERIGRAFT, ani žádná fyzická osoba, která by byla oprávněna k jeho zastupování nebo k přijímání rozhodnutí jeho jménem, se profesního pochybení nedopustili, není tento důvod použitelný, a vypovězení dohody je tudíž neplatné.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že vypovězení grantové dohody je v rozporu se zásadou proporcionality:

— Vypovězení grantové dohody je rovněž v rozporu se zásadou proporcionality, neboť se nejedná o opatření, jež by bylo vhodné k dosažení sledovaného legitimního cíle, toto opatření nebylo nutné k dosažení sledovaného cíle a vypovězením dohody bylo na VERIGRAFT uvaleno břemeno, které je zjevně nepřiměřené sledovanému cíli.

Žaloba podaná dne 8. října 2019 – Daily Mail and General Trust plc a další v. Komise

(Věc T-690/19)

(2019/C 432/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Daily Mail and General Trust plc (Londýn, Spojené království), Ralph US Holdings (Londýn) a Daily Mail and General Holdings Ltd (Londýn) (zástupci: J. Lesar, Solicitor, a K. Beal QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu rozhodnutí žalované ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou Spojené království poskytlo v souvislosti s CFC Group Financing Exemption (osvobození od daně z příjmů z financování skupin v rámci pravidel pro ovládané zahraniční společnosti v rozsahu, v němž se týká žalobkyň nebo kterékoliv z nich;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 1 SFEU nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení při výběru referenčního rámce pro hodnocení daňového režimu. Komise měla považovat za referenční rámec britský režim daně z příjmu právnických osob, a nikoli pouze režim ovládaných zahraničních společností (dále jen „CFC“).
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU nebo zjevně nesprávného posouzení, když postupovala při analýze režimu CFC zjevně nesprávně. V bodech 124 až 126 napadeného rozhodnutí měla Komise nesprávně za to, že ustanovení části 9A, kapitoly 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a dalších) daňových ustanovení z roku 2010] představují odchylku od všeobecného zdanění podle kapitoly 5 uvedeného zákona.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU, když konstatovala v bodech 127 až 151 napadeného rozhodnutí, že kritérium selektivity bylo splněno, jelikož s podniky nacházejícími se ve skutkově a právně srovnatelné situaci bylo zacházeno odlišně.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že tzv. „úplné“ osvobození od daně podle oddílu 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a dalších) daňových ustanovení z roku 2010] je odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že osvobození od daně ve výši 75 % podle oddílu 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a dalších) daňových ustanovení z roku 2010] je odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, uložení daňového zatížení CFC, které splnily podmínky pro osvobození od daně podle kapitoly 9 jakožto kategorií, by bylo v rozporu se svobodou usazování žalobkyně zakotvenou v článku 49 SFEU.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, které se týká osvobození od daně ve výši 75 % a otázky pevně stanoveného poměru.
8. Osmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí Komise není v souladu s unijní obecnou zásadou zákazu diskriminace a rovnosti.
9. Devátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když použila obdobně ustanovení směrnice Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, která není použitelná *ratione temporis* nebo z nich neodůvodněně vycházela.
10. Desátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU, když v bodě 176 napadeného rozhodnutí konstatovala, že existuje skupina příjemců (zahrnující žalobkyně) a že tito příjemci (tedy žalobkyně) získali podporu, která musí být podle čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí vrácena.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. října 2019 Hill & Smith Holdings a Hill & Smith Overseas v. Komise

(Věc T-691/19)

(2019/C 432/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hill & Smith Holdings plc (Solihull, Spojené království) a Hill & Smith Overseas Ltd (Solihull) (zástupci: J. Lesar, Solicitor a K. Beal, QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované C(2019) 2526 Final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 1 SFEU nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení při volbě referenčního rámce pro analýzu daňového režimu. Komise měla za referenční rámec vzít režim daně z příjmů právnických osob ve Spojeném království, nikoli pouze režim pro ovládané zahraniční společnosti („Controlled Foreign Companies“, dále jen „režim CFC“) jako takový.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU nebo zjevně nesprávného posouzení tím, že zaujala nesprávný přístup k analýze režimu CFC. V bodech 124 až 126 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně považovala opatření kapitoly 9 části 9A zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) za formu výjimky z obecného daňového zatížení podle kapitoly 5 tohoto zákona.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v bodech 127 až 151 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla za to, že kritérium selektivity bylo splněno tím, že s podniky ve skutkové a právně srovnatelných situacích bylo zacházeno rozdílně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že „plné“ osvobození podle oddílu 371IB zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) je odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že 75 % osvobození podle oddílu 371ID zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) je odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že uložení daňového zatížení na zahraniční ovládané osoby, které splňují výjimky upravené v uvedené kapitole 9, by v rozporu s článkem 49 SFEU narušilo svobodu usazování žalobkyně.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že došlo ke zjevně nesprávnému posouzení v souvislosti s 75 % osvobozením a otázkou pevného podílu.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise není v souladu s obecnými zásadami unijního práva týkajícími se zákazu diskriminace nebo rovného zacházení.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že obdobně uplatnila či příliš spoléhala na znění směrnice Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, která nebyla *ratione temporis* použitelná.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v bodě 176 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že existuje skupina příjemců (která zahrnovala žalobkyně) a že tito příjemci (žalobkyně) získali podporu, která musí být navržena podle čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. října 2019 – Rentokil Initial a Rentokil Initial 1927 v. Komise

(Věc T-692/19)

(2019/C 432/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rentokil Initial plc (Camberley, Spojené království), Rentokil Initial 1927 plc (Camberley) (zástupci: J. Lesar, Solicitor a K. Beal, QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované C(2019) 2526 Final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 1 SFEU nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení při volbě referenčního rámce pro analýzu daňového režimu. Komise měla za referenční rámec vzít režim daně z příjmů právnických osob ve Spojeném království, nikoli pouze režim pro ovládané zahraniční společnosti („Controlled Foreign Companies“, dále jen „režim CFC“) jako takový.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU nebo zjevně nesprávného posouzení tím, že zaujala nesprávný přístup k analýze režimu CFC. V bodech 124 až 126 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně považovala opatření kapitoly 9 části 9A zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) za formu výjimky z obecného daňového zatížení podle kapitoly 5 tohoto zákona.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v bodech 127 až 151 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla za to, že kritérium selektivity bylo splněno tím, že s podniky ve skutkově a právně srovnatelných situacích bylo zacházeno rozdílně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že 75 % osvobození podle oddílu 371ID zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) je odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že výjimka týkající se „odpovídajícího úroku“ podle oddílu 371IE zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) je odůvodněna povahou a celkovou strukturou daňového systému. Podpůrně je rozhodnutí Komise ve vztahu k výjimce týkající se „odpovídajícího úroku“ stíženo tím, že Komise neposkytla přiměřené odůvodnění svého rozhodnutí v rozporu s článkem 296 SFEU.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že uložení daňového zatížení na zahraniční ovládané osoby, které splňují výjimky upravené v uvedené kapitole 9, by v rozporu s článkem 49 SFEU narušilo svobodu usazování žalobkyň.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že došlo ke zjevně nesprávnému posouzení v souvislosti s 75 % osvobozením a otázkou pevného podílu.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise není v souladu s obecnými zásadami unijního práva týkajícími se zákazu diskriminace nebo rovného zacházení.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že obdobně uplatnila či příliš spoléhala na znění směrnice Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, která nebyla *ratione temporis* použitelná.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v bodě 176 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že existuje skupina příjemců (která zahrnovala žalobkyně) a že tito příjemci (žalobkyně) získali podporu, která musí být navržena podle čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí.

(¹) Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. října 2019 – DD v. FRA

(Věc T-703/19)

(2019/C 432/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: DD (zástupkyně: L. Levi a M. Vandebussche, advokátky)

Žalovaná: Agentura Evropské Unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- přiznal žalobci náhradu utrpěné nemajetkové újmy, jak je podrobně uvedeno v projednávané žalobě, která je *ex aequo et bono* odhadována na 50 000 eur;
- zrušil rozhodnutí ředitele Agentury Evropské Unie pro základní práva (FRA) ze dne 21. prosince 2018, kterým se zamítá žádost žalobce podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu;
- případně zrušil rozhodnutí ředitele Agentury Evropské Unie pro základní práva (FRA) ze dne 24. června 2019, kterým se zamítá stížnost žalobce podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že inspektoři neměli zmocnění provést šetření případného porušení článku 17 nebo článku 11 služebního řádu žalobcem nebo prověřovat žalobcův email ze dne 5. března 2014 a že správní šetření nemá žádný právní základ. FRA porušila čl. 86 odst. 2 služebního řádu a čl. 2 odst. 1 rozhodnutí správní rady 2013/01.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že zahájení správního šetření se nezakládalo na důvodném podezření ze spáchání disciplinárního deliktu založeném na důkazu *prima facie*.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že neinformování žalobce o zahájení správního šetření a nesdělení souvisejících rozhodnutí, když o ně požádal, jsou protiprávní.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nadměrné a nepřiměřené délky trvání šetření a postupu před zahájením disciplinárního řízení.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí, kterým bylo ukončeno šetření, nebylo odůvodněno a nebylo v souladu s článkem 3 přílohy IX služebního řádu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že zpráva o šetření obsahuje právní pochybení a zjevně nesprávné posouzení.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení důvěrnosti.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí, nedostatku objektivitu a nestrannosti, jakož i ze zneužití pravomoci.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. října 2019 – Basaglia v. Komise

(Věc T-727/19)

(2019/C 432/76)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Basaglia (Milán, Itálie) (zástupce: G. Balossi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2019) 6474 final ze dne 4. září 2019 ve smyslu článku 4 prováděcích ustanovení nařízení (ES) č. 1049/2001.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba je podána proti rozhodnutí Komise o odepření přístupu k některým dokumentům, o který požádal žalobce, jež se týkají některých projektů realizovaných pomocí částečného financování Společenství, v souvislosti se kterými probíhá řízení u státního zastupitelství při soudu v Miláně.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z jednostranného omezení rozsahu původní žádosti, jakož i z nenaplnění podmínek. V této souvislosti se uvádí, že:
 - v projednávaném případě nejsou nikterak naplněny výjimečné okolnosti, které odůvodňují omezení práva na přístup k požadovaným dokumentům, a tudíž práva na obhajobu jednotlivce v trestním řízení, ve kterém je obžalovaným v členském státě;
 - pracovní zátěž nezbytná k pořízení kopií požadovaných dokumentů není nepřiměřená vzhledem k tomuto zájmu;
 - judikatura citovaná v napadeném rozhodnutí není relevantní; a že
 - rozhodnutí nevyvažuje správně zájmy stran.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce. V této souvislosti se uvádí, že:
 - rozhodnutí nevyvažuje správně zájmy stran;
 - rozhodnutí chybně uvádí, že neexistuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných údajů; a že
 - existuje přiměřenost mezi požadavky formulovanými žalobcem a chráněným zájmem.
3. Třetí žalobní důvod týkající se ochrany obchodních zájmů fyzické či právnické osoby. V této souvislosti se uvádí, že:
 - napadené rozhodnutí nezohledňuje, že požadované dokumenty se týkají projektů Společenství sahajících daleko do minulosti, které jsou nyní skončeny, a že tedy právo na ochranu obchodních zájmů je nutně oslabeno; a že
 - rozhodnutí nevyvažuje správně zájmy stran.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence veřejného zájmu.
 - V této souvislosti se uvádí, že napadené rozhodnutí je nesprávné v tom, že nepovažuje rekonstrukci pravdy v trestním řízení konaném ve členském státě za zjevný veřejný zájem.

Žaloba podaná dne 29. října 2019 – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology a Sunowe Solar v. Komise

(Věc T-733/19)

(2019/C 432/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology LTD (Šao-sing, Čína), Sunowe Solar GmbH (Norimberk, Německo)
(zástupci: Y. Melin, advokát a D. Arnold, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1329 ze dne 6. srpna 2019, kterým se ruší platnost faktur vystavených společností Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Ltd porušující závazek zrušený prováděcím nařízením (EU) 2017/1570;
- uložil Komisi a jakémukoli dalšímu účastníkovi řízení, jehož vedlejší účastenství na podporu žalované bude eventuálně povoleno v průběhu řízení, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná se dopustila protiprávního jednání, když prohlásila příslušné faktury za neplatné, jelikož pravomoci, kterých se v tomto ohledu dovolává, zanikly nebo byly zrušeny, vzhledem k tomu, že prováděcí nařízení (EU) č. 1238/2013 a č. 1239/2013 pozbyla platnosti ke dni 7. prosince 2015. Obdobně pozbyla platnosti prováděcí nařízení (EU) 2017/367 a 2017/366 ke dni 3. září 2018. Žalobkyně v každém případě tvrdí, že články 2 a 3 prováděcího nařízení (EU) 2017/367 a články 2 a 3 prováděcího nařízení (EU) 2017/366 již byly zrušeny čl. 1 odst. 4 a čl. 3 odst. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1570.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná každopádně porušila čl. 8 odst. 1, 9 a 10 a čl. 10 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a čl. 13 odst. 1, 9 a 10 a čl. 16 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, když prohlásila závazkové faktury za neplatné a poté nařídila celním orgánům, aby vybíraly cla, jako by v okamžiku, kdy bylo zboží navrženo k propuštění do volného oběhu, nebyly vystaveny ani předány celním orgánům žádné platné závazkové faktury.

Žalobkyně proto vznáší námitku protiprávnosti proti čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/367 ze dne 1. března 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1239/2013, ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/366 ze dne 1. března 2017, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, které svěřují žalované pravomoc prohlásit závazkové faktury za neplatné a nařídít celním orgánům, aby vybíraly cla z předchozích dovozů propuštěných do volného oběhu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že pokud Soudní dvůr dospěje k závěru, že pravomoci žalované nezanikly a opravňovaly ji ke zpětnému uložení cel, nelze tato cla vybírat ze solárních panelů, které byly prodány spřízněné osobě před 30. zářím 2014 a používány na solární farmě, již vlastnila uvedená osoba, anebo které nikdy nebyly zpětně prodány nezávislému zákazníkovi a skladovány.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2019 – Junqueras i Vies v. Parlament

(Věc T-734/19)

(2019/C 432/78)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Španělsko) (zástupce: A. Van den Eynde Adroer, abogado)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál určil, že žaloba, která byla podána proti napadenému aktu a jeho přílohám, byla podána včas a je přípustná a na jejím základě zrušil napadený akt předsedy Evropského parlamentu a uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu, D. Sassoliho, ze dne 22. srpna 2019, kterým se tento předseda prohlašuje za nepřislušného a nepřipouští tedy k projednání žádost ze dne 4. července 2019, která mu byla adresována za účelem zahájení, na základě článku 8 jednacího řádu Parlamentu, procesu naléhavého zásahu k zajištění poslanecké imunity O. Junqueras i Viese.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává jediného důvodu, vycházejícího z porušení článku 8 jednacího řádu Evropského parlamentu tím, že se předseda Evropského parlamentu prohlásil za nepřislušného k vyřízení žádosti o ochranu imunity, kterou podal Oriol Junqueras i Vies dne 4. července 2019, přičemž tato věc vyvolává vážné právní pochybnosti o dodržení evropského práva, a zejména práva na ochranu imunity evropských poslanců, a to bez jakéhokoliv projednání věci a pouze na základě sdělení ze strany Junta Electoral Central de España (španělská ústřední volební komise), kterým bylo poslanecké místo Oriola Junqueras i Viese prohlášeno za uvolněné.

Žalobce v této souvislosti uvádí:

- požadavek slibu nebo přísahy na španělskou ústavu, který stanoví vnitrostátní volební předpisy, je hmotněprávním požadavkem, který porušuje akt o evropských volbách z roku 1976;
- prohlášení španělské ústřední volební komise o uvolnění mandátu z důvodu, který není stanoven v aktu o evropských volbách z roku 1976, a aniž je použit mechanismus obsazení uvolněného mandátu, porušuje článek 13 uvedeného aktu o volbách a rozhodnutí o složení Evropského parlamentu;
- rozhodnutí není odůvodněné a je svévolné, přičemž v souvislosti se skutkovými okolnostmi a popsanou situací naráží jak trestněprávní senát španělského Nejvyššího soudu, tak Soudní dvůr Evropské unie na vážné pochybnosti týkající se unijního práva, na základě čehož byla podána a přijata k projednávání předběžná otázka projednávaná pod číslem C-502/19;
- výklad článku 8 jednacího řádu Evropského parlamentu musí být v co největším souladu s právy a pravidly stanovenými v SEU a v článku 39, čl. 20 odst. 1, čl. 20 odst. 2 a člancích 21 a 52 Listiny základních práv EU, článku 3 protokolu 1 k EÚLP, článku 9 Protokolu 7 o výsadách a imunitách EU, článku 5 aktu o evropských volbách z roku 1976 a čl. 3 odst. 1 jednacího řádu Evropského parlamentu, a s judikaturou a stanovisky, které výše uvedené vykládají, přičemž neodůvodněné rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu, kterým se prohlásil za nepřislušného k projednání žádosti, jež mu byla předložena v souladu s článkem 8 jednacího řádu Evropského parlamentu, je porušuje a je neplatné.

Žaloba podaná dne 30. října 2019 – Frank Recruitment Group Services v. EUIPO - Pearson (PEARSON FRANK)**(Věc T-735/19)**

(2019/C 432/79)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Frank Recruitment Group Services Ltd (Newcastle upon Tyne, Spojené království) (zástupce: J. Dennis, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pearson plc (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie PEARSON FRANK – Přihláška č. 15 841 851

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. srpna 2019, ve věci R 1884/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 47 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 47 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2019 – HA v. Komise**(Věc T-736/19)**

(2019/C 432/80)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* HA (zástupkyně: S. Kreicher, advokátka)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil tuto žalobu z formálního hlediska za přípustnou,
- prohlásil tuto žalobu za opodstatněnou,
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 13. srpna 2019, doručené dne 24. srpna 2019, kterým se odpovídá na stížnost žalobce podanou dne 14. dubna 2019 (č. R/249/19),
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uvádí jediný žalobní důvod, který vychází z porušení platných právních a správních předpisů a zejména rozhodnutí Komise C (2007) 3195 ze dne 2. července 2007, kterým se stanoví obecná prováděcí opatření pro úhradu léčebných nákladů, v rozsahu, v jakém napadené rozhodnutí stanovilo horní hranici náhrady na 3 100 eur za pronájem přístroje k léčbě spánkové apnoe, pokud jde o období od 1. března 2019 do 24. února 2024, ačkoli výše uvedené rozhodnutí nestanoví žádnou maximální nahraditelnou částku v případě pronájmu na dobu požívání nejméně tři měsíce.

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. listopadu 2019 – Huevos Herrera Mejías v. EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)**(Věc T-737/19)**

(2019/C 432/81)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Huevos Herrera Mejías, SL (Torre Alháquime, Španělsko) (zástupce: E. Manresa Medina, abogado)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Montesierra, SA (Jerez de la Frontera, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Příhláška obrazové ochranné známky Evropské unie MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO – přihláška č. 15 670 871

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. září 2019 ve věci R 2021/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a případným jej podporujícím vedlejším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 6. listopadu 2019 – Productos Jamaica v. EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)

(Věc T-739/19)

(2019/C 432/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Productos Jamaica, SL (Algezares, Španělsko) (zástupce: I. Temiño Cenicerros, abogado)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Alada 1850, SL (Barberá del Vallés, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka flordeJamaica – Ochranná známka Evropské unie č. 9 003 989

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené usnesení: Usnesení prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. června 2019 ve spojených věcech R 1431/2018-1 a R 1440/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně požaduje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu včetně jejích příloh na přípustnou;
- zrušil napadené usnesení v celém rozsahu;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávané důvody

- Důkazy o používání předložené oběma účastnicemi řízení o prohlášení neplatnosti, kterého se žaloba týká, sice neumožňují uplatnit zánik práva v důsledku strpění, jak tvrdí žaloba, avšak jasně dokazují dlouhodobou společnou existenci ochranných známek na trhu, kterou žalovaná tolerovala, což představuje platný důvod pro používání napadené ochranné známky; navíc to potvrzuje neexistenci nebezpečí záměny na trhu.
- Z důkazů předložených žalovanou nelze vyvodit, že ochranná známka s právem přednosti dosáhla vysoké rozlišovací způsobilosti z důvodu jejího používání ve Španělsku.
- Nelze v tomto případě posoudit nebezpečí záměny pro všechny produkty a služby napadené ochranné známky a tudíž není na místě konstatovat její neplatnost v plném rozsahu.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. října 2019 – Taghani v. Komise

(Věc T-313/19) ⁽¹⁾

(2019/C 432/83)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS